

RUTEN SKIKLUB

ÅRGANG 41

DECEMBER 2008

*Drømmeløypen over Fredriksæter myra
2008*

RUTEN SKIKLUBS MEDLEMSBLAD 2008

REDAKTION & LAYOUT

Flemming Koue

Tlf.: +45 43 90 18 19 - E-mail: flemming.koue@get2net.dk

MEDLEMSADMINISTRATIONS

Christian Skipper

Tlf.: +45 48 76 11 21 - Mobil: +45 2177 7651

E-mail: CHRISTIAN-SKIPPER@HOTMAIL.COM

Postgiro: 416-2250

Forsidebillede: *Flemming Koue*. Øvrige billeder: *Ruten Fjellstue og medlemmer af Ruten Skiklub*.

Indholdsfortegnelse	Side
Drømmeløjpen over Frederiksæter myra 2008.....	1
Info-siden	2
Bestyrelsen har ordet	3
Brev fra Berit	4-12
Referat af generalforsamling 2008	13-22
Det manglende regnskab!.....	23
Jubilæumsturen 2008	24-31
Da capo tøndeslagning i uge 8	32
Bliv medlem af Ruten Skiklub	33
Ugerapporter fra medlemmerne uge 4, 7, 8, 9	34-43
Jubilæumsture gennem tiderne	44/49
Børnebørn på ski!.....	45-46
Skiklubbens første æresmedlem	47
Milepæl eller minnepenn?	48-49
Glæden ved at stå på ski.....	50-53
Annoncer	54-56

RUTEN FJELLSTUES ADRESSE

Ruten Fjellstue - N-2658 Espedalen, Norge

Telefon: +47 61 29 73 20 - Telefax: +47 61 29 73 21

E-mail: post@ruten.no - Internet: www.ruten.no

Bestyrelsen har ordet

Arets suveræne største begivenhed har været 40 års jubilæet fejret ved turen til Ruten Fjellstue først i september.

Turen var særdeles vellykket, og hermed en stor tak til dem, der trak slæbet, for at vi andre kunne nyde turen i fulde drag.

Turen viste, at det sociale fundament i klubben, som det bærende element, er i top.

Jubilæet beslaglægger fuldt fortjent mange sider i dette nummer af skibladet.

For 39 år siden var der et andet 40-års jubilæum. Det blev fejret tirsdag den 10. april 1979 ved, at Jakob kunne fejre sit 40-års jubilæum på Ruten Fjellstue. Det var påske og Jakob inviterede til cocktails i opholdsstuen med efterfølgende festmiddag. Skiklubben var ikke forberedt på jubilæet, men tilvejebragte 40 gule tulipaner. Ved jubilæet overrakte Jakob 20-

års sølvskeen til Kirsten Sørlid og Jette Hecht Johansen.

Det vil sige: Den 10. april 2009 er det 80 år siden, at et særdeles livskraftigt frø blev sået, som har vokset sig til en særdeles flot styrke med en bred palet af mange aktiviteter.

Det har skiklubbens medlemmer nu mere end 40 år nydt godt af.

En stor tak for det!

Den 10. april 1939 var det påske, hvor de første gæster kom. Den 10. april 1979 var det påske og den 10. april 2009 er det også påske.

Bestyrelsen ønsker medlemmerne en rigtig glædelig jul og godt nytår samt en god skiferie.

Vi ses til generalforsamlingen mandag den 4. maj 2009 på Restaurant Fregatten i Hundige Havn.

Bestyrelsen

Redaktionen takker mange gange alle flittige skribenter samt annoncørerne for de mange bidrag til dette nummer af Ruten Skiclubs blad.

Brev fra Berit

Kjære Ruten Venner! - Det er vintert i Espedalen, forrige uke hadde vi en morgen -15!! Denne uke har det normalisert seg på -4 til -8. Det er ikke så mye sne enda, men noen har prøvd skiene, og kjelkene er i alle fall ute. Enda skriver vi bare 1. uke i november.

Jeg synes det er tidlig å skulle oppsummere året, men det er nok kun fordi jeg synes året har gått alt for fort. Skulle gjerne hatt oktober og november dobbelt så lange, slik at vi kunne bli ferdig med alt vi skulle til vinteren kommer og likevel ha tid til å holde litt fri og ha noen sløve dager innimellom. Det er ikke mange sløve dager vi har hatt dette året, det er sikkert. Det er jo også et godt tegn at vi ikke sitter å tvinner tommeltotter da, så det er sagt. Vi er jo glade for at vi har mye å gjøre og alle gjestene som kommer, det er sikkert.

En fantastisk vinter hadde vi i år, store mengder med sne og stabilt vær og føre hele tiden, veldig behagelig for oss som er så avhengige av været. Jørgen var tilbake som skilærer og akti-

vitetsledervikar, det var godt, når vi desverre mistet Ragnhild, som fikk seg fast jobb. Noe vi unnet henne av hele vårt hjerte. At Jørgen var her bidro også til at vi endelig fikk tatt oss sammen og bestemt at Tyra skulle ha valper!! Da han har en meget flott elghund han ved navn Varg. Vi hadde tenkt på det et par år, og nå skulle det være, så i uke 8 og 9 var det tiden, og vi var spendte. Ville det bli vellykket?

Her er så Tyras dejlige hvalpe - godt i vej!

Godt med gjester hadde vi også, vi kunne faktisk ikke hadde flere i og med at Påsken kom allt i uke 12, var det begrenset med uker mellom jul og påske.

I januar hadde vi som vanlig godt med gjester i uke 1, og i uke 2 og 3 var de Københavske skoleelever igjen på

plass. Morrsomt men krevende var det i år. Noen barn synes det er mer straff enn ferie å være 12 dager på fjellet i Norge.

Februar kom med mere snefall og fulle hus av ivrige danske skiløpere. Men også med flere problemer enn vi satte pris på! I uke 5 hadde vi tett kloakk i vaske kjelleren! I uke 6 mistet vi vannet! Jon-Olav krasjet i Michaels bil (som heldigvis stod stille) på ski og slo rett av en tann og løstet 4 andre! I uke 7 la to av våre ansatte seg med influensa og vi borret ny brønn! Vannet luktet svovel, og vi måtte lufte det, så da uke 9 startet var vi igjen tomme for vann med 25 dusjeglade nederlendere i huset!! Hele uke 10 ventet vi på at tvillingene til Guri og Tom Erik skulle komme, men Grethe og Birgitte måtte ta hjem uten at de var født og så kom de med planlagt keisersnitt i uke 11; 11.mars!!!

Resten av vinteren var helt normal Jeg sier som jeg sa til brønnborreren vår, "hadde jeg visst hva denne vinteren skulle bringe, hadde jeg aldri startet på den".

Vi vil gjerne takke alle våre utrolig forståelsesfulle og hyggelige gjester for tålmodighet og godt humør i disse uker! Det er kun Ruten Gjester som kunne taklet dette så godt! Tusen Takk!!

En spesiell takk til Anne Lise i uke 6, som ordnet Jon-Olavs tann med en

gang slik at han kunne vente til neste dag før han reise til tannlegen. Det gjorde veldig godt for oss oppi alt det andre vi hadde å styre med. En stor takk fortjener også våre gode naboer Dalseter, da vi var tomme for vann, var det kun lutter velvilje fram dem om å gi oss av sin brønn, vi fikk tak i en tankbil, og fikk fylle mange tusen liter fra dem som ble pumpet i vårt vannbaseng. Det er ubetalelig med gode naboer.

***Ruten Skiklub ønsker hjertelig
tillykke med både rundt og småt***

Midt oppi dette, fylgte mor 80 år den 2. mars. Hun er jo uforskammet god form, så det tok hun på strak arm, ingen feiring før sesonen er over sa hun. Vel hun hadde i alle fall den næ-

reste familie og Elsa og Erik fra Dalseter til frokost på selve fødselsdagen. Den store feiringen ble det til i Pinsen, da kom slekt og venner til rømmegrøt og spekemat, veldig koselig, ikke minst for Jubilanten selv. Det er ikke så ofte vi ser alle på en gang. Vi hadde ikke klart denn vinter uten det utrolig gode personalet, de jobbet mye og hardt alle sammen, for vi var egentlig en i manko hele veien. De var også fleksible og kunne bytte avdelinger fra en dag til neste. **Jeg har takket dem, men her får de også en ekstra takk!**

Vi fikk ny kokk, John-Arne, i starten av desember siste år, det har vært en suksess. Han jobber godt sammen med oss, og trives på fjellet til tross for at han egentlig er en bygutt fra Hamar, som har bodd i Oslo i mange år og jobbet som kjøkkensjef og sous-sjef på noen flotte restauranter. Han har også jobbet to perioder i Stockholm, senest her i sommer. Da måtte jeg klare meg alene på kjøkkenet. Det gikk jo, men nå er jeg meget glad for at han er tilbake for å bli hele desember og resten av vinteren. Så gled dere til flere spicy supper!

Jeg ripper ikke noe mer opp i våre kjedeligheter fra i vinter, alle som var her har hørt om det, og nå er vannet i orden og det er det viktigste, det andre

kan vi alltid klare. Jeg har ansatt en del personal, og holder på med de siste nå. Alltid spennende når nye folk skal hentes inn.

Vi hadde åpent to uker etter Påske, en uke med skiturister og en uke med danske skolebarn fra Odense som vi pleier. For en uke de hadde: Det snedde sikkert 30 cm nysne før de kom, og det fortsatt de første 3 dagene de var her, så det var ikke mye som minnet om vår! Førret var uslåelig, blå voks hele uken! og det 2. uke i april.

Så kom der gang i ølproduksjonen

Heldigvis fikk de en dag med strålende sol og +grader, så de fikk litt farve på nesen innen de satte kursen mot Danmark igjen.

Vi startet hardt ut med vask av hele huset med en gang de siste gjestene var reist, mye på grunn av at de som kun jobbet sesong, skulle reise hjem. Det klarte vi godt, og alt ble rent og pent. Vi ville også selv gjerne være

fort ferdig, for vi skulle jo ned til Skien og hilse på tvilling guttene. Og Tyra hadde termin 30. april! Her stod eventene i kø.

Vi fikk oss noen riktig gode skiturer i den flotte april snøen, faktisk var Tyra med rundt Sprenpiggen kun en uke før hun fødte sine flotte 5 valper den 25. april, det vil si nr. 5 en liten tisper ble født den 26. april kl. 04.15. 4 tisper og en han hund ble det til. Så søte de var, og Tyra var den perfekte mor, hun klarte fødselen helt uten hjelp, alt gikk perfekt, hun matet dem til de var trill runde og lå på ryggen og sov.

Mange gange tillykke til Lars-Jakob med teenager-tilværelsen

Denne begivenhet sammen med at Arthur var på et viktig møte, bidro til at vi desverre ikke hadde noen å sende nedover til Generalforsamlingen i

mai. Det er jo første gang i mange år at vi ikke var der, men det var ikke mulig i år. Vi visste jo at vi, heldigvis, kom til å se mange av de faste medlemmer på Jubileumstur i september, så det hjalp litt på det. Men jeg må si jeg savnet min faste forårstur til det deilige København.

En aktiv vår hadde vi ellers også, to helger med selskap i mai, og hver helg i juni, da går tiden veldig fort. Sammen med at vi skulle til forskjellige aktiviteter og turer med guttenes korps, sykkelløp etc. Våren er alltid hektisk, men vi rekker også mye, for det er lange og lyse dager.

Våren var lenge om å komme ordentlig, vi var alikevel heldige for akkurat når valpene var store nok til å komme litt ut, så kom det varmt og fint vær. De boltret seg med sin mor i nytt friskt gress og var ubetalelig morsomme. Se foto side 4.

Alle som kom her i de forskjellige familieselskaper var helt forgapt i de skjønne valpene. Vi fikk, allerede da, håpet om at de ikke skulle bli vanskelig å selge. Det gledet oss, i alle fall meg, da jeg fort forstod at vi ikke skulle ha mer en en hund i familien. Slik ble det også, den første valpen reiste akkurat da den var 8 uker og de andre fortløpende, men vi hadde to til godt ut i juli, da de som skulle ha dem ville være ferdige med ferien. Det var fint for Tyra, at ikke alle forsvant på

en gang. Hun var temmelig redusert etter amming og omsorg for 5 valper, men når alt roet seg ned, og hun gikk tilbake til sin faste mat, fikk hvile og helt ny pels, ble hun sitt gamle jeg. Dermed også klar for elgjakt 25. september!

Sommeren startet for alvor med Rideleir for barn 20. juni, som jo er blitt tradisjon for oss de siste årene. Og deltagerne blir bare flere og flere for hvert år, i år hadde vi en uke 40 barn og neste uke 35 barn, så det var en knall start på sommeren, og for at det ikke er tull, så hadde vi bryllup til 70 personer i weenden mellom disse to camp uker. Da skal jeg si vi fikk skure klutene til å fly, og grytene til å putre, det var ekstremt travelt!

Juli måned var forholdsvis god både vær- og gjestemessig. Vi hadde selskaper alle weekender untatt en, men da hadde vi familieselskap fordi Tidemann og Tellef ble døpt i Skåbu Kirke den 20. juli. Det ble en fin fest. Vi hadde helgrillet lam lørdag aften.

Familie og venner ankom lørdag, da de fleste jo har lang vei å reise. Søndag var vi først i kirken, så spiste vi Bifflabskaus (veldig norsk) og hadde

stort kakebord etterpå. Før de alle sammen skulle reise hjem. De søte små var eksemplariske hele dagen, men ble litt utålmodige på slutten når fotograferingen tok fullstendig av.

Siste uken i juli startet Peer Gynt Festivalen, vi var ganske spendte, da vi ikke hadde solgt alle billettene våre til teateroppsetningen i år som vi har vært vandt til før. Heldigvis solgte vi mye i siste øyeblikk og det ble to gode uker for oss, med mange besøkende både til bespisning og overnatting. Vi fortsatt utover i august med godt besøk av vandrere og selskaper.

Siste weekend i august så vi tidlig at ville bli stille, derfor bestemte vi oss for å holde den fri. Det er nemlig Birkebeiner ritt, Arthur var selvsagt tilmeldt, og Jon-Olav ble tilmeldt til

Skiklubben fejrede 40 års jubilæum på Ruten i september 2008

Barnerittet og Lars-Jakob til Ungdomsbirken, derfor ble det til en fami-

lielørdag på Lillehammer. Det var drømmevær og meget flott arrangement, vi hadde en flott fridag sammen. Jeg løp fra den ene starten til den andre, ja kun med de to håpefulle for Arthur må alltid reise fredag kveld, da han skal helt over til Rena i Østerdalen, hvor rittet for de voksne starter. Guttene synes det var morsomt å være med i konkurransen, så de er klare for neste år. Det skal nok trenes litt hardere for der var det mange gode syklistere.

September kom med godt vær, det hadde vi jo savnet i august, nesten bare regn og meget våte stier i fjellet. Desverre fikk vi ikke det aller beste været den første weekenden i september, og det var synd, for det var jo da vi hadde invitert en hel masse gale dansker oppover til oss i anledning Ruten Skiklubbs 40 års Jubileum! Nå skal det sies at været la ingen demper på det Jubileet, humøret var på topp hele weekende,- det hadde det visst også vært på DFDS på veien oppover fikk vi å vite.....

Fredag ankom delegasjonen til avtalt tid, ble innlosjert på værelser som de måtte trekke ut av en kurv, ingen skulle jo helst bo der hvor de alltid ellers bor. Slik ble det litt underholdning for Arthur og meg, he, he.

Det ble servert lokal fisket fjellørret om kvelden. Lørdag var alle på tur, noen kort, noen lang, før alle samlet seg til grilling på Lohaugen. Litt kjørlig ble det, men grillen varmet godt.

Festmiddagen om kvelden var veldig hyggelig med flott taler, som både rørte oss og fikk latterdøren opp. Vertinnen ble desverre hemmet av sin noe spesielle stemme denne kvelden, men fikk da takket for alle de pene ordene. Festaftenen fortsatt ut i de små timer med underholdning, quiz og til sist musikk og litt dans.

Søndag var været flott, men det var litt for kort tid til å komme ut på en skikkelig tur, så den solen ble for det meste nytt i veggen utenfor spisesalen. Veldig koselig helg, vi ser allerede frem til neste tur om 5 år.

Det ble ikke riktig planlagt noen ferie for familien i år, delvis på grunn av at tiden omkring ungenes høstferie var veldig travel, men mest fordi Arthur måtte på jakt for å fylle fryseren igjen i år. Den var helt tom, og det kan vi ikke ha når vi vet at danskene kommer sultne utover vinteren.

Derfor hadde vi åpent det meste av september, men en langweekend fri ble det til, da reiste vi til Tromsø! Ar-

thur og guttene hadde vært der for to år siden da de padlet gjennom Reisdalen, men jeg hadde aldri vært der. Det ble en hel ferie for oss. 4 dager med sol og +15-20 grader så langt nord i midten av september var en fantastisk opplevelse. Vi var på fjelltur, høyt over fjorden, vi var ute på fjorden i Rib båt (den kjører skikkelig

Imponerende nordlys!

hurtig) og vi var rundt om fjorden, såg rorbuer, små fiskehavner, og noe av det flotteste Norge har å by på av natur. Vi nådde også en liten aftentur med Hurtigruten, i fullmåne og med noe av det mektigste vi har sett av nordlys. Vi ser jo Norlys her hos oss også nesten hver vinter, men aldri har jeg sett det som der oppe fra dekket på Hurtigruten Nord-Norge.

25. september er D-dagen for hver 7. mann som bor i innlandet Norge (Hedemark og Oppland), da starter elgjakten! Slik også for Arthur, selv om han er temmelig avslappet til det hele.

De startet i flott vær, nesten litt for varmt med tanke på kjøtt som skulle modnes, men det varte ikke mange dager før vi var nede på 0 grader og etter vel en uke med jakt, fikk vi det første snefall, søndag 4. oktober, og det var ikke lite ca. 15 cm, meget overraskende som alltid, men akk så vakkert med sol på. Arthur er med på et hold hvor de er ca 8-10 mann som jakter i et fint terreng som ligger mellom Vinstradalen og Gudbrandsdalen. De har base og sover på en seter øverst i Øldalen, for de som er lokalkjent. Det er også et veldig fint stykke natur. De har 14 dager på å felle sin kvote elg, i år 4 dyr, en okse, to ungdyr og en kolle(ko).

Den første fallt 3. dag, en stor okse med 8 tagger gevir på 225 kg. Den ble hengt til modning og kom så inn på vårt kjøkken etter ca 10 dager. Nå ligger den trygt i mange deler i vår fryser og venter på sultne turister. Guttene var også med på jakt i to dager i år, de elsker det, å få være med de voksne menn i deres miljø. Da er de ute hele dagen og spiller poker om kvelden, det passet fint med dere høst ferie i uke 40.

Lars-Jakob har jo fødselsdag 1. oktober, så de måtte komme hjem til den, den feiret vi godt, først om morgenen med Mormor her hjemme, så med

Farmor, Farfar, Tanke, Onkel, fetter og kusine på deres hytte i Gausdal Vestfjell: Kittilbu. Masse kaker og gaver ble det til. Han fikk også feiret senere med venner og naboer fra Dalsester, så nå er han definitivt teenager, selv om moren har vanskelig med å forstå det! Vi fikk noen fine dager på fjellet til tross for at det var sne og regn og kaldt hver dag, vi kom ut på tur, det var det viktigste, og vi var så heldige å passe en av Tyras valper to uker, så vi hadde to elghunder med på tur.

Der er skam tenkt på gjæsterne i vinterugerne 2009 - elgbøffer!

Resten av oktober hadde vi full jobb, alle helgene var belagt med gjester og ukene måtte vi jobbe med kjøtt. To hjortedyr, et på 80 kg, og et på 50 kg, den nevnte elg, og to får, alt skulle deles i riktige stykker, noe skulle kværnes og så pakkes og fryses. Nå er det ikke lenger tomt i våre fryserne. Noe av dette skal til foredling til julefrokostene starter. Vi har solgt godt på dem

i år, så det gleder oss meget. Det er noe med at når vi forbereder slike store julebord, er vi avhengig av at det er folk til å spise, ellers blir det for mye jobb og for dyr mat i forhold til fortjenesten. Mor og jeg har bakt lefse og flatbrød som vanlig, det ble kun til to dager, vi får se om det kan bli til en dag til.

Siste weekend i oktober, eller det vil si det ble første weekend i november i år, da er jeg på min faste dametur, vi er 5-8 damer som reiser en weekend

til en by i Europa, det er kun hygge, god mat, lange kafebesøk, shopping og litt sightseeing. I år var det Berlin. Vi hadde 3 flott dager. Energien er alltid på topp etter en slik tur.

Oktober pleier å være en stille måned, slik er det ikke i år, vi setter vår lit

til at vi skal slappe av i november i år. November blir en oppsummering av hva vi har gjort og hva vi må få gjort før sesongen starter 20. desember. Dette mens Julekakene vokser i bok-sene!

Vi har gjort en del: I sommer ble alle hus og vinduer malt utvendig, det tok to menn, 5 uker, 12 timer hver dag med kun et par fridager! Vi har restaurert skistallen. Arthurs far, Leif, har omorganisert verksted og skiutlei-

ning, det er det blitt forandring, skal jeg love!

Arthur er snart ferdig med vår nye hjemmeside. Neste uke får vi nye låser på alle værelsene. Vi får 30 nye stoler i spisesalen før Jul. og værelsene 106 og 108 får nye vinduer!

Dette er vi meget fornøyd med, når vi nå er i startgropen på ølbrygging og jule- og småkake baking til vinteren.

Midt oppi dette skal mor få sin gave fra Guri og meg, en tur til København for å se juleutstillingene og Julemarkedet i Tivoli! Det blir kun vi tre damene og de "store" barna. Tom-Erik skal passe Tidemann og Tellef og Arthur skal på bryggerkursus!! (Meget viktig).

Vi hadde tre forskjellige øl typer fra Arthurs bryggri i sommer, det var en forårspils/sommerpils, en brown ale og en bajer. Alle tre var veldig populære, det er jo forskjellige folk som liker forskjellige typer av øl. Nå er han i gang med vinterens beholdning, han har nå laget "Porter from Hell"! Brown ale og pils følger de nærmeste dager.

Vår vintersesong starter den 20. desember i år. Da ankommer våre trofaste nederlendere, tyskere. Noendansker og nordmenn, kommer det til nyttår. Vi får fulle hus til Jul og Nyttår i år også. Julen har gått fra og være en av de stilleste sesongene, til å bli et

par riktig travle uker, godt er det.

Arthur står foran noen veldig spennende desember dager, han reiser til Ecuador den 12. desember for å gå/klatre på en 6 000 meter høy vulkan, Cotopaxi. Sammen med to kamerater. Han er veldig spent og det er vi som

September-stemming 2008

må være hjemme også. For øyeblikket er han i gang med vaksinasjonsprogram og komplettering av utstyr. Han vil nok fotografere en del, kjenner jeg ham rett, så vi andre får mulighet til å se hva han opplever.

Nå nådde jeg akkurat å få med at vi har fått ca 30 cm nysnø, og Arthur kjørte første tur med tråkkemaskinen til Hatdalseter lørdag 8. november. Alle har vært ute på ski. Da er alt som det skal være i starten av november.

Vi på Ruten vil ønske alle en Gledelig Jul og et riktig Godt Nytt År.- Velkommen til Vinterferie til alle og enhver av dere, og de som må være hjemme i vinter, får hygge seg med noen gode minner og bilder av snøen.

*Beste hilsen fra oss alle
Berit*

Referat af generalforsamling 2008

Referent: Jørgen Langvad (uge 8)

DAGSORDEN

1. Velkomst og spising
2. Valg af dirigent
3. Formandens beretning
4. Kassererens beretning
5. Fastlæggelse af kontingent
6. Valg af bestyrelse og redaktion
7. Valg af revisor
8. Indkomne forslag fra medlemmerne og/eller bestyrelsen
9. Eventuelt
10. Konkurrencen

Det var blevet den første mandag i maj måned, og som alle medlemmer ved, betyder det generalforsamling i Ruten Skiklub, der igen i år blev holdt på Restaurant Fregatten i Hundige havn.

Det var igen i år en rigtig dejlig forårsdag med behagelig temperatur og masser af solskin. Formanden, der er lokal, ville sikkert påstå, at sådan er vejret skam altid i Hundige på denne tid af året.

Pkt. 1 - Velkomst og spising

Formanden bød den fremmødte forsamling velkommen til en aften, han håbede ville blive rigtig hyggelig. Men han var også lidt kryptisk, idet han nævnte, at der ugler i mosen, skal man sørge for at medlemmerne har fået nok at spise og drikke.

Det med rigelig mad og drikke er der sådan set ikke noget i vejen med, men ugler i mosen. . . (den slags plejer at betyde mere arbejde for referenten).

Formanden noterede sig, at oppe på 1. sal i Restaurant Fregatten stod solen ind gennem vinduerne og folk sad enten i skyggesiden eller solsiden. Da det altid er at foretrække at befinde sig på solsiden, foreslog formanden, at man lod folk i skyggesiden tage mad først.

Kirsten Kofoed foreslog, at vi tog en sang, mens vi ventede på, at maden skulle blive klar. Valget faldt på sang nr. 1 i Uge 8's sangbog: "*Åh hvilken morgenstund*" (Svantes lykkelige dag). Referenten noterede sig, at det lød betydeligt bedre end sidste år (men så var det også Leif Frausing, der sang for – og en stor tak for det)!

Small talk før spisingen!

Faktisk var mange så begejstrede over sangens kvalitet, at da først skyggen havde forladt bordet, for at tage for sig af retterne, kunne solsideen ikke dy sig: De måtte simpelthen synge igen. Det blev til ”Du må få min gamle skisok”, også fra Uge 8’s sangbog.

Det lød ikke så godt som, når alle synger, måtte referenten desværre notere sig, men måske skulle solsideen blot synge sig varme.

Og mens formanden og referenten sad i solen og ventede på at kaste sig over bordets glæder, noterede formanden sig, at mere end 50% af foreningens medlemmer var mødt op til den årlige generalforsamling – hvilket var ganske flot!

Pkt. 2 - Valg af dirigent

Godt i gang med maden var det blevet tid til at vælge en dirigent. Formanden forklarede, at det havde krævet mange og lange overtalelser, men at Ole Berthelsen til slut havde indvilget i at stille op til dette vigtige hverv. Ole blev straks godkendt af forsamlingen med applaus og takkede for valget. Samtidig konstaterede han, at generalforsamlingen var lovligt indkaldt, men at der vist heller ikke var nogen frist for indkaldelse.

Og Ole, skulle det vise sig, ville så lede alle de fremmødte gennem denne generalforsamling med såvel stor myndighed som fleksibilitet. Dette er kvaliteter, der sættes stor pris på hos moderne mødeledere og referenten er sikker på, at Ole har en stor fremtid for sig på dette felt.

Pkt. 3 - Formandens beretning

Efter at have fået ordet indledte formanden med at lave en opsamling fra sidste års generalforsamling. I 2007 vedtog forsamlingen samme sted at udnævne Sven Tuxen til klubbens æresmedlem. Sven kunne desværre ikke være til stede i 2007, men det var han til gengæld i år.

Det var formanden meget glad for, da et æresmedlemskab ikke kun betyder kontingentfritagelse. Svens tilstede-

*Dirigent Ole får sig en opstrammer
før det vigtige hverv påbegyndes!*

værelse, gav også formanden mulighed for at overrække ham et flot diplom som bevis for, at han nu var æresmedlem, samt to flasker god rødvin.

Sven Tuxen får overrakt sit æresmedlemsdiplom. Forreste glade diplomholder er Jørgen Lybæk

Herpå fremhævede formanden, at ingen som Sven Tuxen havde været med til at tegne klubben. Han havde haft alle mulige job. Han havde været med til at stifte klubben for 40 år siden. Han havde været formand, næstformand og kasserer i klubben. Og så fremhævede formanden, at Sven altid havde været meget trofast over for området. Han var nemlig i Espedalen (ovre på Dalseter) for første gang helt tilbage i 1955 (noget som kun kan fremtvinge stor respekt hos alle os yngre medlemmer, der ikke har været med så længe)!

Sven takkede mange gange for ud nævnelser og lagde ikke skjul på, at han var meget rørt over den. Han be-

nyttede også lejligheden til at rose skibladet, som han syntes var meget flot!

Så kunne Sven fortælle, at de i 10-12 år kørte rundt i området et par uger i august måned og har prøvet at gå alle løjper til fods. Det er meget anderledes om sommeren, kunne Sven fortælle, og nogle steder meget vådt. Han ønskede også alt godt for klubben og et rigtig godt jubilæum.

Afslutningsvis kunne Sven, som et lille kuriosum, fortælle om sit varme forhold til Norge, at nordmændene også var blevet så begejstrede for ham, at de hvert år flagede på hans fødselsdag! Og det er jo ikke så ringe endda.

Formanden overrækker Helle Tuxen en erkendtlighed for veludført revisorarbejde!

Herefter fortsatte formanden med endnu et hængeparti fra sidste år, hvor Helle Tuxen gik af som revisor. Hun var blevet lovet et par flasker rødvin

for sin indsats og dem kunne formanden nu (endelig!) overrække sin ex-revisor, som efterhånden var blevet godt tørstig.

Og så var der endelig to flasker vin til Svend Gundestrup. Svend havde, som formanden udtrykte det, været udsat for to ulykker: Han var blevet gift og han var blevet kørt ned på cykel af en lastbil. Derfor en flaske som bryllups-gave og en som trøst.

Så blev formanden straks lidt mere alvorlig. Han fremhævede, at det at blive gammel bl.a. andet betød at man mistede sine fjender. . . og sine venner. Klubben havde mistet et medlem, der havde været med helt fra start. Pernille Bjerre-
huus var nemlig død i februar måned.

Han havde prøvet at løbe til Ulstein med Pernille og påpegede at hun var en god fortæller. Pernille havde gået Nijmegen-march i Holland. Og så havde hun, sammen med Kjeld og Frida Nygaard, været redaktør på 11 numre af skibladet.

Formanden kunne berette, at Pernille blev 87 år og at hendes sidste besøg på Ruten Fjellstue var tilbage i 1999.

Pernille blev respektfuldt mindet med et halvt minuts stilhed!

Så kunne formanden berette at klubbens hjemmesideansvarlige, Svend

Gundestrup heller ikke kunne være der, men at han havde fremsendt en lille skrivelse om hjemmesidens tilstand, der ville blive læst op lidt senere.

Hvad der var mere interessant var, at klubbens unge fremadstormende kasserer i sidste øjeblik også havde meldt afbud. Her måtte referenten spidse ører en ekstra gang og se lidt i sine no-

*Stemmingsbillede fra
Fregatbordet!*

ter fra tidligere år. For hvad var nu dette? Den unge kasserer, der gang på gang havde udfordret formandens autoritet og måske endda ligefrem selv bejlede til formandsposten, var væk. Hvad betød nu det? Var det endelig lykkedes formanden at manøvrere den unge opkomling ud på et sidespor? Var han færdig og skjulte sig som et såret dyr?

Eller var der måske virkelig ugler i mosen, som formanden lidt kryptisk havde nævnt det i sin velkomst og

havde den unge kasserer valgt at blive væk for ikke at få tilsmudset sit gode navn og rygte? Det ville være et klogt træk. Men det var det selvfølgelig alt for tidligt at gisne om, og kun aftenens videre forløb kunne afsløre, hvad der egentlig foregik!

Oven på alt dette, var det tid til en lille pause, så foreningens medlemmer kunne styrke sig med kaffe og kage. Formanden mente, at det denne gang var på sin plads, at solsiden var de første til at forsyne sig. Det kan her godt afsløres, at formanden benyttede en god del af pausen på at gennemlæse Berits brev, så han ikke kludrede i det, når han senere skulle læse det højt for forsamlingen.

Efter pausen, kaldte dirigenten med stor myndighed og imponerende timing forsamlingen til ro igen og gav endnu en gang ordet til formanden, så generalforsamlingen kunne fortsætte.

Og så var det formanden tilsyneladende følte et behov for at sætte sin autoritet ind over for den øvrige bestyrelse. I hvert fald blev både den nuværende såvel som tidligere referenter hængt en smule ud. Joh, de klarer skam bestyrelsesarbejdet fint, men løber fra tid til anden ind i selvskabte kriser (det skal nævnes at formanden her nok tænker på, at den nuværende referent, af årsager som ikke skal

nævnes her, måtte skrive sidste års referat to gange).

Så måtte formanden beklage, at nogle medlemmer i år ikke har modtaget blad og girokort med posten.

Han kan også berette, at man har skiftet kok på kok på Ruten Fjellstue, idet Edwin er blevet tømrer/snedker. Dette skifte i køkkenet har, som de fleste medlemmer nok vil vide, samtidig også givet maden et lille pift og været

Arthur fortalte også i uge 8 stolt om sin nye bryggervirksomhed!

med til at fremme tørsten.

Dette bragte formanden ind på bryggeriet (suk), som formanden og med ham rigtig mange andre gæster, havde set frem til at nyde godt af. Men desværre var der vandmangel på Ruten Fjellstue og uden vand ingen øl. Formanden nævnte også, at uge 8 havde tømt øllageret (og her må referenten nok indrømme, at han må bære en ikke ringe andel af skylden for dette).

Og så havde uge 8 igen i år fejret Fastelavn på Ruten med tøndeslagning for børn og for voksne, hvilket havde været en stor succes med mange deltagere og endnu flere tilskuere.

Formanden har jo i nogle år haft et program, som han hvert år er blevet valgt på: Saunaen og madrasser!

Om saunaen kunne han fortælle, at der ikke var sket så meget, men at der dog var kommet nye knager, hvilket ikke var så ringe.

Og så havde formanden fået nyt værelse med en dejlig blød madras. Ikke en af de der hårde, som flere gæster sikkert har prøvet. Dog ville formanden ikke rigtig ud med sit værelsesnummer.

Herligt vintervejr - Øvre Dalseter

Om vejret kunne formanden fortælle, at uge 7 rapporterede at have haft pragtfuldt vejr. Uge 8, sagde han så, var ikke spor misundelige (men her

må referenten dog indskyde, at hans eget forbrug af den røde skivoks var noget større end ønsket). Også uge 6 havde haft en fantastisk uge med nysne og 10 minusgrader.

Derefter fandt formanden så endelig Berits brev frem og gav sig til at læse op for forsamlingen.

Berit beklagede meget, at hverken hun eller Arthur kunne være til stede i år, men at hun så til gengæld så frem til at se mange af de fremmødte til jubilæumsturen i september.

Vinteren havde budt på lidt af hvert. Der havde været mange gæster i julen og i uge 5 løb man pludselig ind i et stoppet afløb, som Arthur kæmpede med i 3 dage, inden der igen var hul igennem. Men bare ugen efter løb man ind i et tidligere nævnt problem: Vandmangel! - Derfor måtte man have en tankbil fra Gudbrandsdalen til at køre 18.000 liter vand fra Dalseters reservoir til Rutens eget bassin.

Uge 6 bød på mere drama for Berit. Om onsdagen mistede Jon-Olav kontrollen over sine ski og kørte direkte ind i Michael Rolf Jacobsens bil. Resultatet var en brækket og fire løse tænder! Heldigvis var der både læge og tandlæge på Fjellstuen til at tage sig af Jon-Olav. Jo det er rart med gode gæster.

Så kunne Berit berette, at søster Guri var blevet mor til tvillinger den 11. marts: Tidemann på 2.350 g og Tellef på 2.780 g.

Påskan kom tidligt i år og Berit kunne fortælle at man havde været helt oppe på 87 gæster. - Og så var rygeforbudet også nået dybt ind i Ruten Fjellstue. Således kunne Berit, til rygernes store fortrydelse, berette, at det nu ikke længere var tilladt at ryge indendørs på Fjellstuen – heller ikke på værelserne! Herefter afsluttede Berit sit brev med at opfordre alle rygere til allerede nu at forberede sig på at holde op med at ryge (og her kan referenten godt forestille sig rygere luske ud i sneen efter aftensmaden, for at få sig ”lidt frisk luft”. Vi må så blot håbe på, at vinteren ikke bliver rigtig kold).

Efter at have læst Berits brev op, overlod formanden ordet til Michael Rolf Jacobsen (ja, ham med bilen), der er formand for skiklubbens jubilæumsudvalg. Michael kunne oplyse, at han kun havde modtaget 26 tilmeldinger, men at han skam var klar til at modtage nye allerede i aften. Han ønskede ikke at afsløre for meget, men kunne dog fortælle, at planen var at stoppe ind i Hamar undervejs til lunch. Han kunne også fortælle, at man lørdag planlagde fjeldvandring, evt. med flere sværhedsgrader. Og så var der selvfølgelig den store middag om aftenen.

Her måtte Arne Skipper lige rejse sig og opfordre alle til at komme med

indslag, så aftenen kunne blive så festlig som mulig.

Herefter var det Flemming Koues tur til at få ordet. Flemming har som redaktør af skibladet stået for den store jubilæumskonkurrence. I skibladet 2007 stillede Flemming 3 svære spørgsmål. Faktisk havde de været så svære, at redaktionen kun havde modtaget 4 rigtige svar.

Spørgsmål 1 lød, hvor mange toppe i Norge havde navnet Ruten. Det rigtige svar er: 4.

Spørgsmål 2 lød, hvor mange gæstedøgn Ruten fjellstue havde med danskere i 1969. Det rigtige svar var: 2451.

Spørgsmål 3 lød, hvordan sætningen *”Noe av det mest fantastiske ved Ruten fjellstue er.....”* fra Jakobs bog skulle afsluttes. Og det rigtige svar var: *”Ruten Skiklub!”*

Og så var det tid til at trække lod blandt de 4 korrekte svar. Præmien et par nye langrendski, komplet med bindinger og stave.

Meget naturligt, blev revisor Maryanne bedt om at trække lod og vinderen blev Mads Koue!

Herfra skal lyde et stort tillykke. Det kunne bestemt ikke falde referenten ind så meget som at antyde, at Mads skulle have fået hjælp af sin far.

Men måske var der nogen, der sammen med referenten, på denne lune forårsaften, tænkte sit. Måske var der

endda en enkelt, der fik sagt noget lidt højt.

Men redaktøren fejede al kritik til side, lykønskede sin søn og erklærede sig i øvrigt fuldstændig ubestikkelig. Ja, ja. Så siger vi det...

Så tog formanden igen ordet, for han havde en mail fra Svend Gundestrup om hjemmesidens tilstand. Siden havde haft 30.000 besøgende kunne Svend berette, hvilket affødte begejstrede klapsalver fra hele forsamlingen. Det er skam ikke alle hjemmesider, der kan fremvise så flotte besøgstal.

Svend kunne også berette, at hjemmesiden havde haft besøg af hackere og en overgang havde været reklame-

Formanden og revisor Maryanne på hårdt arbejde: Bestyrelsen måtte indkassere venlig kritik på grund af manglende regnskab. - Uha!

søjle for viagra. Det sidste affødte muntre kommentarer rundt omkring, så måske burde man lade den slags re-

klamer blive ”stående”.

Svend gjorde opmærksom på, at hjemmesiden kun er så god som dem, der bidrager til den. Derfor opfordrede han medlemmerne til at sende bidrag til bestyrelsen eller redaktionen, så dette kan blive lagt på hjemmesiden. Svend beklagede, at han ikke kunne være til stede og ønskede alle en hyggelig aften.

Og dette afsluttede så formandens lange beretning, der blev taget til efterretning af forsamlingen.

Pkt. 4 - Kassererens beretning

Her var det så, at foreningens unge stjernesbud skulle have strålet, men kassereren var ikke til stede og i stedet måtte formanden endnu engang på banen. Han kunne oplyse, at kasserer og revisor ikke havde kunnet nå at afstemme de regnskabsmæssige uregelmæssigheder. Var dette de berømte ugler i mosen? Var det derfor kassereren blev væk? Havde han taget af kassen?

Formanden lovede det reviderede regnskab på hjemmesiden og i skibladets julenummer. Men han kunne dog berolige forsamlingen med at nøgletallene så fine ud. Således har foreningen 70 betalende medlemmer. Kontantbeholdningen er på kr. 4,50 og saldoen i BG bank lyder på kr. 16.307,70.

Så netop som forsamlingen sad og frygtede for den unge kasserers fald fra tinderne, sad alle tilbage, imponerede over de flotte tal. Derfor ønskede

Leif Frausing, at man kun fremførte en venlig kritik. Det så ud til, at den unge kasserer havde overlevet dette punkt på dagsordenen.

Pkt. 5 - Fastlæggelse af kontingent

Derefter var det tid til at fastsætte kontingentet. Dette er et punkt, som tidligere har truet med at vælte hele bestyrelsen, og klog af skade, turde formanden ikke andet end at foreslå kontingentet fastholdt på kr. 100,- pr. år. Dette blev vedtaget med applaus og selv om der er tale om mange penge, gav Leif Frausing udtryk for, at han gerne ville betale for fremtiden (nogle husker måske, at Leif fik sit medlemskab forærende til sin 60 års fødselsdag).

Pkt. 6 - Valg af bestyrelse og redaktion

Der var genvalg til både bestyrelse og redaktion. De regnkabsmæssige uregelmæssigheder havde åbenbart ikke skræmt nogen fra at genvælge bestyrelsen og redaktionen er vi alle meget imponeret af. Det er et meget flot skiblad, der bliver lavet!

Og så var det tid til at udpege skribenter til skibladet og følgende blev valgt:

Uge 4: Lillian Andersen

Uge 6: Michael Rolf Jacobsen

Uge 7: Kirsten Kofoed (hårdt presset)

Uge 8: Mads Koue

Uge 9: Rolf Albiniussen (udpeget)

Hemmeligt bidrag: Arne Skipper

Jubilæumsskribenter besluttede man sig for at udnævne på jubilæumsturen.

Redaktøren oplyste, at deadline som altid er **1. november!**

Pkt. 7 - Valg af revisor

Også her forløb valget uden dramatik. Der var genvalg til Maryanne Gundstrup.

Pkt. 8 - Indkomne forslag fra medlemmerne og/eller bestyrelsen

Dette punkt var hurtigt overstået, for til forskel fra sidste år, var der ingen forslag og dirigenten skyndte sig derfor videre til næste punkt.

Pkt. 9 - Eventuelt

Heller ikke her ønskede nogen at tage ordet, for nu var dagens højdepunkt lige om hjørnet og det glædede alle sig til

Pkt. 10 - Konkurrencen

Det er ikke til at komme uden om. Konkurrencen er ganske enkelt aftenens højdepunkt. I år blev den, sædvanen tro, arrangeret af sidste års heldige vinder, Kirsten Kofoed. Det fantastiske ved hvert års konkurrence er, at man altid er meget klogere bagefter, selv om noget af den tilegnede viden kan være ganske ubrugelig.

Konkurrencen i år bestod af 20 spørgsmål, hver med to forskellige svarmuligheder. Dette medførte livlig

snak ved bordet, for hvornår var det nu lige Arthur var født? Og har der virkelig været en pølsebod på Bingsbu?

Meget underholdende og referenten ved f.eks. nu, at der er tre strygejern i skistalden, hvilket er ganske rart at vide.

Og så blev der trukket lod:

1. præmie – en uges ophold på Ruten Fjeldstue: Inger Hornum (tillykke!)

Gavekort på kr. 1000: Jette Alsbæk

Gavekort på kr. 500: Therese Vedel

Gavekort på kr. 400: Hanne Salling

Gavekort på kr. 300: Henrik Olsen

Gavekort på kr. 200: Mads Koue

Gavekort på kr. 100: Lis Skipper

Og det var så det. Spændingen var udløst og det hele veloverstået. Et stort tillykke til alle vinderne, ikke mindst Inger Hornum og en stor tak til Kirsten Kofoed for en spændende og lærerig quiz. Det eneste problem med den slags er selvfølgelig, at jo mere man lærer, jo dårligere har man klaret sig konkurrencen.

Det skulle så have været en fin afslutning på en dejlig aften i gamle venners selskab, men desværre ikke for referenten. Se, som referent er man nemlig nødt til at have styr på en masse detaljer og derfor tillod referenten sig naturligvis at spørge formanden, om gavekortene var i danske eller norske kroner. - Dette skulle han imidlertid ikke have gjort, da dette af-

fødte en svada fra formanden, samt en mild omgang korporlig afstraffelse. Det er i sandhed en formand, der forstår at sætte sin bestyrelse på plads, når han skønner det nødvendigt.

Således lettere rystet, luskede referenten ud i aftenmørket, for at finde den nærmeste s-togsstation, mens han ærgrede sig over, at referatet ikke ville kunne oplyse de heldige vindere om, hvorvidt de var ejere af et norsk eller dansk gavekort – for det er jo rart at vide.

Men midt i mørket var der dog et lille lys: Helle og Henrik Tuxen stoppede ganske uopfordret bilen og tilbød referenten et lift til nærmeste station. En fin lille gestus, som referenten sætter stor pris på. Og på den måde fik en behagelig aften i godt selskab også en fin afslutning.

SLUT!

*Inger Hornum (i midten)
1. præmievinder 2008 - Tillykke!*

Det manglende regnskab!

Når man tænker over det, er det egentligt en utaknemmelig opgave at skulle skrive om noget så kedeligt som økonomien i skiklubben. Kedeligt, fordi alle I læsere åbner bladet og ivrigt bladrer hen for at læse rapporten fra jeres egen uge. ”Kan du huske frokosten på Bingsbu - og kan du huske skiføret, da vi var i Hestådal- len”.

Når I har genoplevet jeres egne uger, læser I rapporter fra de øvrige uger. (I skal jo lige se, om de nu også havde godt sneføre i uge 6, 7 eller 8 osv.). Imedens bliver kassererens indlæg gemt til allersidst. Gemt, til alle andre læsemuligheder er gennemgået. Gemt til en aften, hvor man virkelig keder sig - eller en dag på fjeldstuen, hvor man er sneet inde. På et dagblad er det vist det, man kalder ”lokumslæsningen”.

Men netop i år er jeg sikker på, at I alle venter spændt på den økonomiske beretning. Ikke kun, fordi vi står midt i en global finanskrisen, men også fordi rygterne siger, at formanden var særdeles rundhåndet mht. drinks på foreningens jubilæumstur. Ja, kassereren burde naturligvis have deltaget i turen og holdt øje med formandens udskjelser, men satte sin lid til bestyrelseskollegaen Michael Rolf Jacobsen.

Og så kan jeg vist ikke trække spændingen længere. Økonomien er gan-

ske fin. Klubben er ikke ramt af finanskrisen - dog må vi endnu engang erkende, at Danske Bank ikke er blevet billigere, når det kommer til gebyrer. At tænke sig, at det koster 200 kr., når man skal sende penge til Berit. Samme dag kunne man købe en flybillet med Norwegian til Gardemoen for 199 kr.

Klubben sidder i dag på den formidable formue af kr. 6.100,00 plus kr. 39,75 i kontanter.

Vi har i skrivende stund **61 betalende medlemmer samt 1 æresmedlem**. Vi har en del, som ikke har betalt - og disse vil få et dobbelt girokort sammen med nærværende blad. Så står der 200 kr. på dit girokort, skyldes det, at vi ikke har registreret din betaling for 2008. Kontakt kassereren, hvis du mener at have betalt kontingentet.

Bestyrelsen beklager dybt den forvirring, der var i foråret omkring betalingen. Af en uforklarlig grund var der medlemmer, som ikke modtog et girokort sammen med bladet - og nogen modtog ikke engang bladet. Vi arbejder på en bedre løsning fremover.

Må jeg ønske alle en dejlig skisæson med mange dejlige oplevelser på fjeldet.

*Med venlig hilsen
Kassereren*

Jubilæumsturen til Ruten Fjellstue 4. - 8. sept. 2008

Jubilæumsholdet 2008 *Gruppebillede med trofaste, stovte damer og herrer*

Det er 5. gang, at Ruten Fjellstue inviterer til jubilæum i Ruten Skiklub. Derfor mødtes en flok forventningsfulde Rutenveteraner ved Norgesbåden til en behagelig og hyggelig sejltur til Oslo.

Vi fik en dejlig middag med dejlige vine, hvor turens 1. overraskelse var et glas perlende vin før middag. Snakken gik lystigt, og minsandten om

ikke natteravnene blev siddende i barren, mens de mere adstadige gik i seng.

Vi blev hentet ved kajen af en stor komfortabel bus med en dygtig og trivelig chauffør, som forcerede fredagstrafik og enorme mængder af vejarbejde på bedste vis. Hans lige så trivelige kone havde travlt med at strikke - røde, blå og hvide firkanter

til fremstilling af det norske flag som slumretæppe!

Stop undervejs til Ruten

Vi gjorde holdt ved Gardamoen lufthavn for at hente 2 familier Langvad, og så gik det opover i dejligt vejr.

Festudvalget havde valgt Skøjtehallen ved Hamar som opturens event.

Den er kæmpestor med tag som et omvendt vikingskib og er meget imponerende både udefra og indefra.

Vores guide, Anniki Eiander, fortalte med stor begejstring om det storslåede bygningsværk, der blev bygget af arkitekt Nils Torp til vinterolympiaden i 1993. Hallen er på 22 000 m², 250 m lang og 100 m bred. Der er ikke en søjle, man har til lejligheden fundet en ny måde at lime træ på, så de store tagspær kan bære sig selv - og taget. Der er gået 30 000 grantræer til tagkonstruktionen, som er fantastisk flot at se på, mens hallen i øvrigt ligner alle andre sportshaller.

Den bruges til hurtigløb - alle internationale konkurrenceløb skal afvikles her. Den bruges dog også til almindelig familiebrug, så alle kan få glæde af den. Udover skøjteløb bruges den til fodbold efter udrulning af grønt kunstgræs. Der er plads til flere fodboldbaner.

Der afholdes også store koncerter f. eks. har Andrea Bocelli, Cliff Richard og Texas Dancers optrådt der, den næste er Stevie Wonder. Der er plads til 20 000 tilskuere.

I et lille hjørne af hallen hang den lille vikingebåd, som gav arkitekten inspiration til hele hallen.

Den enorme skøjtehal i Hamar

Vi indtog en frokost bestående af elghakkebøf og citronfromage, som ved nærmere eftersyn viste sig at være jordbærfromage. Øllet var endog meget lyst. Sportsfolk er pr. definition afholdsfolk.

Solen skinnede stadig, da vi nåede Ruten Fjellstue. Gensynet var hjerteligt

med Berit og Arthur. Som fornyelse havde Berit fundet på lodtrækning om værelsesnøglerne. Vi fik alle gode rum, mange de samme som de plejer. - Der blev tid til en lille tur omkring Øvre Dalsæter inden et lille hvil og fredagsørreden, i år ledsaget af Arthurs hjemmebryggede øl.

Lørdag var den store festdag med tur i fjeldet og festmiddag om aftenen.

Vejret var fint - ikke meget sol og noget køligt, men det var tørt. Vi travede godt til, målet var Lohaugen, hvor vi skulle spise lunch. Nogle tog

Bingsbu - et herligt gensyn!

den mere rolige tur ud ad den gule løjpe, de fleste gik opover til Bingsbu. Fjeldet var ikke blevet rødt endnu, men man kunne godt ane, at det ville blive det inden for de kommende dage efter en frostnat eller to. Der var stadig mange små blomster, luften var frisk, så det var dejligt at få rørt de

danskersløve legemer. Ved Bingsbu så vi flere ørne svævende i de opadstigende luftstrømme op mod Ruten.

Grill- og brygmester Arthur

De sejeste tog turen opover Spenpiggen og resten fandt vej nogenlunde langs skiløjpen. Undervejs i det lavere engdrag var vi helt tæt på en kongeørn, som slog ned lige foran os. Det er godt nok en stor fugl.

Ved Lohaugen havde Arthur den helt store grill fremme og stegte pølser, koteletter, lam og gedekid til os. Berit havde lavet kartoffelsalat og grøn salat, så det var virkelig et lukullisk måltid. Lars-Jakob hjalp til, så det var en lyst. Der var hundekoldt, for solen havde næsten glemt os, men varm kaffe og hjertevarme gjorde godt. Vi var hjemme igen sidst på eftermiddagen godt trætte, men glade.

Festaftenen startede i stuen med et glas champagne og værtsfolkene tog

imod i festdragt og udstrålede glæde og veloplagthed, som lovede godt for aftenen. Vi turgængere var også truk

Værterne i festdragt

ket i festtøj. Det er utroligt, hvor anderledes man kan komme til at se ud.

I spisesalen var bordet smukt pyntet og festudvalget havde fremtryllet en fin bordplan. Formanden Carl sad for bordenden, men hans borddame havde ændret udseende, idet Lars-Jakob havde indtaget den fine plads, da Berit mente, at vi alle var bedst tjent med, at hun holdt sig i nærheden af køkkengryderne. Både Carl og Lars-Jakob så ud til at befinde sig godt.

På festudvalgets vegne udnævnte Arne Skipper sig selv til toast master, og på hans foranledning begyndte vi med en sang : Se Norges vinterdag , hvorefter Berit med resterne af sin stemme fortalte, hvilken kulinarisk festmenu hun ville servere for os. De

havde virkelig lagt sig i selen og fundet de bedste af egnens råvarer. Vi begyndte således med hjemmegravet laks og specialrøget laks fanget i vandet ved foden af Heidalsmuen af derboende folk. Derefter fik vi hjort, på hvilke fjeldstrøg den havde vandret, står ikke helt klart, men lækkert var det - selv kartoflerne. Til dessert fik vi hjemmelavet is med syltede blåbær. Dertil dejlige vine ad libitum.

Aftenens festtale blev holdt af Finn Olsen, som jo er en af de virkelige veteraner. I talen gav han udtryk for stor veneration for stedet og stor kærlighed til værtsfolkene. Han beskæftigede sig med de forhold, der gør, at det netop er Ruten Fjellstue, vi kommer på år efter år.

Han nævnedes omgivelserne og stedets kvaliteter. Han talte om Villy - den navnkundige skitræner, som med

*Finn Olsen
var festaftenens festtaler*

stor entusiasme lærte børnene og os andre at stå på ski.

Finn mindedes Jakob, hvis ånd stadig er på stedet. Hans lune, hans anekdoter, hans hjælpsomhed, hans fantastiske fornemmelse for fjeldet og for vores kunnen og vaner i terrænet - udtrykt med hans helt specielle finurlige sprog.

Finn glædede sig over, at Berit og Arthur fornyer og forbedrer, men at det ikke går hurtigere, end at vi kan kapere det.

Han mindedes dem, der stiftede Skiklubben for 40 år siden. Det er dem, der er skyld i, at vi er her i dag.

Talen sluttede med en tak til festkomiteen, en særlig tak til værtsparret for deres generøse gæstfrihed og -sagde Finn: “ Så skal vi mindes alle dem, der ikke er her mere og håbe, de har dannet en lille skiklub der, hvor de nu er.”

Talen blev modtaget med stor begejstring. (*Læs hele talen på side 50 ff*).

Berit supplerede med at fortælle, at familien, før de fine løjpermaskiner, trådte kilometervis af løjper dag ud og dag ind, og at Skiklubbens medlem-

mer fik lov at trampe med, fordi de kendte løjpenettet så godt.

Formanden Carl Dixen (uden jakke) takkede i sin tale Arthur og Berit for deres store gæstfrihed og festkomiteen for deres store arbejde; han henviste til klubbens hjemmeside og opfordrede folk til at sende billeder ind.

Det ser da rigtig lystigt ud!

Festkomiteen havde valgt at slutte middagen med endnu en sang fra uge 8's sangbog, skrevet til den første jubilæumstur for 20 år siden, hvilket glædede referenterne, som var forfatterne.

Kaffen blev som sædvanlig indtaget i pejsestuen- uden de små ydmyge avec'er, som var så populære, før de grå damer fra bygdekontrollen kom. Aftenen fortsatte med det, som vi i uge 8 kalder en Skipperaften. Arne Skipper tror fuldt og fast på, at der i

enhver person findes skjulte talenter, som kan underholde og glæde en forsamling. Det har vist sig at gælde i de fleste tilfælde. Der har altid været festlige aftener, styret med humor, fast hånd og militær sikkerhed.

Berit og Arthur og Lars-Jakob kastede glans over aftenen i deres fine festdragter og sad på hæderspladserne og så ud til at nyde underholdningen.

Vi startede med i fællesskab at synge en af vort hjemlands sange, hvorefter Leif Frausing læste skihistorier skrevet af en ældre hr. Larsen fra Græsted. Han havde fundet dem i sin afdøde fars bibliotek, og de var meget morsomme og satte gang i skiminderne fra vores spæde skistart.

Therese Vedel havde lavet en vældig god og vanskelig quiz, som skulle passe på flere ledder. Vores hold vandt ikke.

Herrene skulle synge Jeronimus'arie fra "Maskerade"- en nok så krævende opgave for de endnu uopdagede operasangere. De kom nu fint fra det. Damerne sang "Jeg bærer med smil min byrde", som om de aldrig havde lavet andet. Alle deltagere fik et meget kunstfærdigt udført diplom til at hænge over deres senge.

Therese havde også en sang på melo-

dien "Skorstensfejeren gik en tur", hvor man skulle rejse sig, hvis man følte sig nævnt: Dem der snorker rejser sig" f. eks. osv. Den blev udført med stor alvor, ikke mindst Lars-Jakob var ivrig.

Ole Rolf sang H. C. Andersens "I himlen sidder Guds engle små" og Benny Andersens og Poul Dissings "Det er forår alting klippes ned".

Det var som sædvanlig en meget fin aften, Skipper forstår virkelig at få det bedste frem i folk.

Trætte og fornøjede gik vi til ro!

Søndag var det hjemrejsedag. Det var den samme bus, der hentede os, og efter at vi havde fået sagt tak til Berit og Arthur for det dejlige jubilæumsophold, de som sædvanlig havde gjort meget ud af, gik det friskt nedover. Vi føler os altid enormt velkomne på Ru-

Kaptajnens gæster: Ruten Skiklub!

ten. Selvom det måske kan være trist at sige farvel, regner vi jo alle sam-

men med at komme igen snart - måske allerede i vinter. - Vi spiste vores nistepakke med udsigt over Mjøsen i flot sol.

Vi kunne lige kaste et blik på den nye operabygning, der ligger ved havnen. Et spændende og flot bygningsværk, som også skal være god til opera.

Som den sidste overraskelse blev vi inviteret til at følge udsejlingen som kaptajnens gæster på Broen. Der er en fantastisk udsigt deroppefra. Oslofjorden tager sig flot ud i sol med klipper, skibe og efterårsfarvede træer. Kaptajnen var meget venlig og oplysende. Han viste os alle instrumenter,

som bruges til at føre skibet sikkert frem, og instruerede os i deres brug.

Det var meget spændende at se de andre skibe på radaren med navns nævnelse og se, hvor hurtigt de små pletter flyttede sig. Det var et virkelig interessant besøg.

Alt i alt var det en meget vellykket jubilæumstur og festudvalget skal have mange tak for deres indsats. Der var ikke et sted at sætte en finger, det klappede alt sammen. Tak til dem og til vore rejsefæller for hyggeligt selskab.

Helen og Ole Rolf Jacobsen

Fotomontage fra jubilæumsturen 2008

*OBS! Der kan ses mange
flere billeder >>>>>*

*<<<< Lidt sund gymnastik for
nakkemusklerne!*

*>>>> på Ruten Skiclubs
hjemmeside:*

*Gå ind på:
www.ruten.no*

*..... og find så linket til Ruten Ski-
klub og derefter billederne fra
jubilæumsturen 2008.*

God fornøjelse!

Da capo tøndeslagning i uge 8

Bliv medlem af Ruten Skiklub

Det er ganske let at blive medlem af Ruten Skiklub: Man skal blot betale 100 danske kroner til kassereren på **giro 416-2250**.

Hvilke fordele har man så af sit medlemskab? Alle medlemmer modtager omkring årsskiftet Ruten Skiklubs medlemsblad med nyheder fra fjellstuen og indlæg fra gæsterne. Her kan man ofte hente inspiration til nye ture - såvel vinter som sommer. Desuden får man adgang til årsmødet, som

altid finder sted den første mandag i maj og fjellstuen er som regel repræsenteret ved Berit og/eller Arthur.

På årsmødet er der bl.a. en fornøjelig konkurrence, hvor 1. præmien er en uges **gratis** ophold på Ruten Fjellstue, ligesom der også er andre værdifulde præmier til konkurrencedeltagerne. Læs om denne dramatiske begivenhed på side 22 her i bladet.

Bestyrelsen

Bestyrelsen har efterfølgende konstitueret sig som følger:

Carl Dixen, formand
Michael Rolf Jacobsen, næstformand
Christian Skipper, kasserer
Jørgen Langvad, sekretær

**Prøv også Ruten Skiklubs hjemmeside:
www.Rutenskiklub.dk**

Rapport fra uge 3½ - 4

Tekst og foto: Lilian Andersen

Som overskriften antyder, forlængede vi i år skiferien med nogle dage. Allerede onsdag i uge 3 forlod vi den hjemlige matrikel på Midsjælland. Vi havde tungere læs på bilen end vi plejer, idet vi fik lokket vores 18-årige teenager Martin med. Martin har i nogle år måttet blive hjemme pga. skolegang (sidst han var med var i 2004), men 2 skiture med skolerne til henholdsvis Austlid ved Skeikampen og Gautefall i Telemarken har holdt hans børnelærdom på de lange brædder ved lige. Til gengæld har han på disse skoleture smagt lidt til det alpine skiløbs glæder, så nu det var ”lidt nedern” at bevæge sig rundt i et langrendsterræn med familien – især op ad bakke, da det er en retning som stort set er ikke-eksisterende i alpint skiløb.

Småalpine glæder i kendt terræn!

Bjarke er med sine 8 år endnu ikke så moderne, at det er ”nedern” at gå op ad bakke. Han kan bare ikke lide det. Det er kedeligt, og der sker ikke noget, andet end at man bliver forpustet uden at komme ret langt. Ak ja, det der med op ad bakke er ikke ligefrem nogen bestseller hos børn og ungdom. Vi garvede voksne kan lettere bilde os selv ind, at det er sundt for sjæl og lemme at få pulsen i omdrejninger, og når vi indimellem stopper op for lige at få vejret, kan vi kigge bagud og nyde de smukkeste sildebensspor, som vi lige har trådt i den hvide sne. Når vi så kommer hjem til hytten efter at have taget turen op helt nede fra søen, føler vi virkelig, at vi har fortjent en god kop kaffe eller kakao. Men på dén optur skal der stadig mere end kakao som lokkemad til at lokke Bjarke til at beholde skiene på.

Det dér op-ad-bakke-problem betyder, at vi stadig har Bingsbu til gode. Gad vide hvor mange andre læsere af dette blad, der har præsteret at holde 6 vinterferier i området uden at komme op på Bingsbu en eneste gang? Bjarke var kun 3 år første gang vi var på Ruten Fjellstue, men han bliver stadig ældre

og udvikler mere muskelmasse, så mon ikke der bliver noget at glæde sig til i de kommende år? Ifølge løjpekor-tet skulle der være rigeligt at tage fat på.

Det at vi ikke kommer så langt omkring, betyder i virkeligheden ikke så meget for os. Vi er af sted for at være sammen og for at få rørt os lidt i en type landskab, som ikke er at finde i Danmark. Og dagene suser bare af sted!

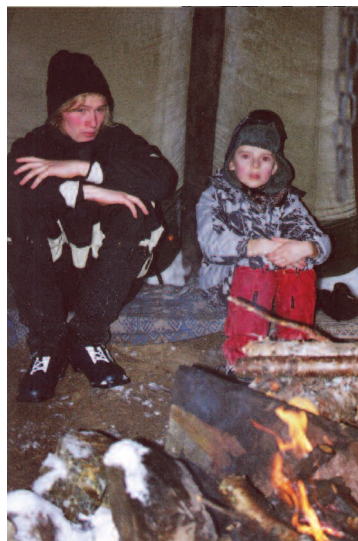
I de mørke timer efter aftensmaden sad familien omkring spisebordet og spillede Matador – noget vi voksne ikke tager os tid til hjemme. Det er måske forklaringen på, at en knægt på 8 år kan blanke sine forældre og sin storebror fuldstændig af.

To sene eftermiddage så vi perlemors-skyer på himlen. Flotte skyer i sølv-agtige rosa og violette farver lå som spredte klatter på den kolde, klare himmel (*se foto på side 36*). Det er et vejrfænomen, hvor disse meget tynde skyer dannes i stratosfæren i 20-25 km højde, når temperaturen bliver ekstremt lav, under minus 80 °C. På DMI's hjemmeside har vi kunnet læse, at temperaturerne i den arktiske stratosfære var meget lave denne vinter, og at dette kolde område i strato-sfæren svingede så langt sydpå som til den nordlige del af Danmark – og dermed også Norge. Vi blev betaget af skønheden i disse fantastiske skyer,

som vi aldrig havde set før, men at de faktisk er skadelige, gør DMI op-mærksom på længere nede på deres side: Perlemorsskyer spiller en særlig rolle i nedbrydningen af ozonlaget. På overfladen af de mikrometer-små skypartikler omdanner luftens klorforbindelser sig til en kemisk form der kan nedbryde store mængder ozon. Hvis nogen skulle have lyst til at læse mere om perlemorsskyer, som man forventer at se flere af i de kommende år, så er linket her:

http://www.dmi.dk/dmi/perlemors-skyer_paa_himlen

og hvis nogen vil se flere billeder end det ene, der er vist, er jeg sikker på, at Arthur kan vise nogle stykker, for han var også ude med sit kamera.

På lavobesøg

Men tilbage til vores ferie: Hvor vi i de første år syntes, at det var en herlig udfordring at gå hen til shelteret

mellem de to hoteller og grille pølser udenfor i den stjerneklare aften i minus 15 °C, er vi blevet lidt mere mangelige. I år blev det i dagslys i lavoen på Øvre Dalseter, mens sneen dalede blidt udenfor. Det var knap så koldt, men mindst lige så hyggeligt, og det havde den fordel, at tærerne ikke blev kolde, mens pølserne blev varme.

På udrejsen havde vi haft vores bekymringer med hensyn til snemængden, for da vi nåede til Lillehammer havde vi stort set ikke set en eneste klat sne endnu. Vi skulle dog ikke mange kilometer væk fra E6, før landskabet blev hvidpudret og vejen skøjteglat. Ved Svatsum fik Martin et kursus af Alex i at sætte snekæder på bi-

len, før vi kravlede op ad den stejle vej

Den kolde stratosfære til trods, var det i år væsentligt mildere end det plejer at være i uge 4. Jeg kan faktisk slet ikke erindre, om temperaturen overhovedet nåede ned under -10 °C. Sådan en hedebølge er vi slet ikke forvænt med, og det betød da også, at vi kom til at svede indimellem, fordi vi lige skulle vænne os til at tage lidt mindre tøj på. Men sneen var perfekt, både til ski og til leg, og der var rigeligt af den.

Hytten er for længst bestilt til uge 4 i 2009.

Her ses de flotte perlemorsskyer fra uge 4 - læs mere om dem på side 35.

Rapport fra uge 7

Tekst: Kirsten Kofoed

Foto: Kirsten Kofoed og Mogens Østergård

Det perfekte vejr i uge 7

Igen i år fløj vi til Oslo og tog toget til Lillehammer, og Ruten Fjellstue tilbød en ny service sammen med Dalseter nemlig en fælles bus fra Lillehammer station, hvad der gjorde turen op til fjellstuen hurtig, enkel og billig. Billigheden skyldtes også en Sterling billet, heldigvis har vi ikke bestilt Sterling i år. Vi havde jo set, at der var faldet meget sne, men blev alligevel overrasket over snemasserne, da vi kom ind i dalen, hvor solen skinnede fra en skyfri himmel. Det gjorde den hele ugen og det har jeg vist ikke oplevet i de 22 år jeg har løbet på ski i Espedalen.

Søndag tog vi den traditionelle tur Hattdalsseter rundt, silkeføre, der var lige faldet endnu et par cm sne, temperaturen var ca. -7°C en himmel så blå.

Mandag vågnede vi til en næsten uigennemtrængelig tåge, som ikke lovede godt for vores tur til Tuxenløy-

pen, som efter sigende var endnu bedre i år, end den nogensinde havde været før. Tågen lettede en smule og vi var overbevist om, at den måtte da lette i løbet af formiddagen, når vi nu havde bestemt os for en tur i fjellet. Der var heller ikke megen idé i at tage en skovløype, for der lå tågen endnu

En charmerende Espedalshytte i uge 7 og i lækkert skiføre

tættere. Derefter var det på med skiene og afsted mod Bingsbu. Vi fulgte med anspændthed himlen på vejen derop: Ville solen kunne brænde igennem? - Ja, det så sådan ud. 5 minutter efter var der stadig ikke sket nogen ændring, og sådan fortsatte det, til vi kom til opstigningen, hvor vi havde gået i tåge, siden vi forlod fjellstuen. Nu måtte vi tage en beslutning, om vi skulle fortsætte op eller dreje til

højre ned mod Lohaugen.

Vi havde hørt så meget om den dejlige Tuxenløype, det kunne jo være at vi kom op over tågen. På den anden side havde vi ingen erfaring med tåge i fjeldet udover, at der ikke er megen udsigt, og det er da surt at være i højfjeldet uden udsigt, men man kan da altid 'snu', og op gik vi! Der ventede belønningen: Vi var kommet op over tågen, hvor solen stadig skinnede fra sin skyfri himmel og Tuxenløypen var vidunderlig.

Derefter var det bare at løbe op i fjeldet hver dag og nyde solen og den fine sne. Nå, vi ville nu godt have haft lidt nysne, for løyperne blev selvfølgelig slidte i løbet af ugen. Der var

fuldt hus både i Bingbu og i Tonebu, og det var en fornøjelse at løbe på begge sider af søen.

Børnene boltrede sig ude på skibakken om eftermiddagen og Arthurs køretur på snescooter var et virkelig hit.

Vi savnede den hollandske kok, men den nye kok er sandelig også god og gavmild med de stærke krydderier. Her havde man glædet sig til aspargessuppen lørdag aften, det blev karrysuppe med fin og stærk smag. Således var der flere nyheder, alle smagt til med nye og spændende krydderier, og det giver en ekstra kokkehue til køkkenet.

Et vidunderligt modlysbillede fra Tuxenløypen - blå himmel, men med tågeskyerne liggende i dalen - uge 7.

Rapport fra uge 8

Tekst: Mads Koue

Foto: Flemming Koue og Mads Koue

Bidevind, bremsespor og tøndeslagning - omgang 2

I gen i år har jeg den ære at berette om oplevelserne i uge 8 på Ruten Fjellstue. Til generalforsamlingen var der som sædvanlig hårdnakket kamp om æren, men åbenbart ”råbte” jeg alligevel højest.

Kaffepause på Hallandsåsen på vej nordpå. Sne? - Næh!

Om fredagen på vej mod Ruten fik jeg en besked fra en kammerat, der frekventerer Fefor Højfeldshotel. Han stod netop på toppen af Ruten i -15 graders frost og klart vejr. Sådan havde det været hele ugen sagde han. Altid godt med friske meldinger. Det tegnede jo ganske glimrende. På vejen op havde vi valgt at udskifte overnatningen i Moss med ”Strømstad”. Her mødte vi flere kendte an-

sigter, bl.a. Carl Dixen samt Rita og Finn. Rita var taget med til Norge på trods af sin hofteoperation, men humøret fejlede nu ikke noget og blev man for næsvis risikerede man stryg med stokken. Der findes vel heller ikke ret mange bedre steder for genoptræning og rekreation end Espedalen. Alle kender vel den stigende spænding, når man har passeret Helvete og begynder at genkende bjergtoppene. Efter frokost og gensyn med kendte ansigter kunne det næsten ikke gå hurtigt nok med at komme ud på ski. Og den var god nok! Der var blå himmel og kulde over Rutenfjellet. Om søndagen var der annonceret ”tøndeslagning – del 2”. (Se fotomontage side 32).

Nu hører man jo altid om den svære tø'er, og at man ikke skal gentage en succes, men rent faktisk var tilslutningen stor. Publikum var mødt talstærkt frem, og akkurat som ved Hubertusjagten var man stimlet sammen i håb om dramatiske styrt. Sneen var dog lidt drilsk i år. Vejret var slået om og det var blevet tørt. Man kunne nærmest gå på skiene ned ad bakken.

Bremseholdet anno 2008

Dette førte dog også til en række højst dramatiske styrt. Se vinderne på side 32, som havde været så taktiske at i-føre sig slalomski. Hvem ved, måske er der næste år gløgg til de frysende tilskuere (bare et forslag)?

I år deltog en række gæster på bremsekursus. Selvom jeg ikke personligt var med (at bremse er jo for tøsedrenge!), har jeg erfaret, at det var utrolig sjovt og lærerigt. Man lærte at falde kontrolleret og plove på den rigtige måde. De dramatiske bil-

Man kunne jo også tage sig en kontrolleret lur - aktøren er Finn!

leder er altså ikke af folk, der er faldet i søvn på løjpen.

Der var også besøg på Arthurs fjeldbryggeri. Det var meget lærerigt og Arthur fortalte meget ivrigt om bryggekunsten, men ak - der var desværre ikke ølsmagsprøver kun malten. Han lovede dog at brygge en speciel ”jubilæumsbryg” til Jubilæumsturen til september.

Selve skiløbet i løbet af ugen var lidt blandet. Temperaturerne var flere

Dette forestiller et kontrolleret styrt - aktøren er Rolf!

gange over frysepunktet i løbet af dagen, men om natten frøs det igen, så de løjper, der ikke blev præpareret, var spejlglatte. - Det blæste også en del, så de fleste højfjeldsløjper var ikke så attraktive. Hatdalsseter var nok den hyppigst frekventerede løjpe i denne uge. Den sidste dag sneede det en del, men samtidig føg det også, så

jeg stod på snotten på vej ned ad Slagterløjpen fra Rundhø. Der var føget 10 cm nysne henover løjpen, så det var som at køre på fløj - en herlig fornemmelse. Desværre var der ét

***En tør gang malt -
var desværre også alt!***

sted føget en kæmpedrive henover løjpen, skispidserne dykkede i og jeg fløj i en bue fremover og udførte flere på hinanden følgende kolbøtter. ”Ak havde jeg dog bare været på bremse-

kursus, havde jeg nok kunnet falde mere elegant”.

En dag ved frokosttid var der ren hy-lekoncert uden for fjeldstuen. En stor elghund-han stod og førte sig frem. Tyra så noget betuttet ud ved situationen, men planen var vidst nok, at nu skulle hun bedækkes og have hvalpe til sommer. Jeg er sikker på, at Berit har mere at berette om den sag i sit brev.

Der var bemærkelsesværdig mange børn i uge 8 i år, så det lover jo godt for fremtiden Jeg fik selv luret et par tricks mht. pulkekørsel.

Håber alle Rutengæster får en uforglemmelig skiferie i 2009. Vi må desværre nok vente med at vende tilbage til 2010.

***....53 cm lang og 2.690 gram
i vægt - den 24.11.2008.***

***Tillykke til Stine og Mads med
deres lille ny skiløber Storm ...***

Rapport fra uge 9

Tekst: Rolf Albiniussen

Foto: Flemming Koue

Ved skæbnens ugunst havde et par af mine kostbare vinterferier på Ruten lidt skibbrud. Et par latterlige småskavanker havde periodisk destabiliseret mit jernhelbred. Jeg havde altså en mellemregning med skæbnen. Det var 'pay-back time'. I 2008 ville jeg belønne mig selv med to uger på ski i fjeldet.

Uge 8 og æk-bæk-møller-sæk uge 9. Jeg havde tilbragt mange ferier på Ruten, altid i uge 8. Uge 9 var ukendt tidszone, hvilket ikke gav anledning til nogen som helst overvejelse. Jeg skulle bare på ski.

En vis redakteur af et betydningsløst, men måske overset, tidsskrift, også en uge otter, havde fået en idé: Jeg skulle lave en reportage om livet, som det formede sig i uge 9 på Ruten. Det ville han gerne vide lidt om.

Farveller og luftige kram

Well, jeg gad ikke rigtigt, men da uge 8 holdet efter mange farveller og luftige kram var draget af sted, fandt jeg alligevel mig selv - først i spisesalen - notere ting og sager ned. Det var lidt sjovt. Ærgerligt at disse noter er bortkommet. Men jeg nænner ikke at skuffe den utrættelige og entusiastiske redakteur. - Hermed beretningen om uge 9 2008, bygget på erindringens skrøbelige fundament:

De kom i ly af mørket, de andre ski-folk. Inden da havde en gruppe på 20-30 fnisende hollændere vist sig. Jeg havde set et par af dem stå - ikke løbe - på ski. Trods deres seje rygsække var hovedindtrykket: Amatøragtige fladlandsbønder. Det indtryk holdt sig, men glade, det var de. Nåmen tilbage til mørket og spisesalen, hvor jeg fik plads i det nordvestlige hjørne med glimrende udsigt til da, fjeld og de andre.

Der var fire grupperinger:

A. De fnisende hollændere.

B. Nogle danske småbørnsforældre med livlige børn, forældre undertiden forjagede, dog syntes én far at være ret afslappet. Han var nu flink til at hjælpe til.

C. 2-3 par danskere 50+ tror jeg. Måtte ingen blive fornærmede.

Godt - man fik øvet bremsningens kunst ugen før!

D. Lille mig i hjørnet.

Disse grupperinger var stabile hele ugen igennem, i hvert fald morgen og aften. Man genfandt dem på løjperne oftest i overskuelige fragmenter. Det gjaldt hollænderne og til dels småbørnsfamilierne. 50+erne så man sjældent. De løb langt, og de løb stærkt, fandt jeg snart ud af. Det afslørede sig naturligtvis på frokostløjpen. De var væk. Det afslørede sig ved læsning af turbogen om morgenen. Underlige norske stednavne var anført. Et blik på kortet afslørede bygder og bjerge fjernt fra Espedalen. Seje folk, som vi kunne lære noget af, os dvaske og forædte uge ottere. Gruppering **A** grinede videre ude i fjeldet, havde undervisning og gik på snesko. Også de var ret fraværende ved frokosten. Til gengæld var deres 100 termokander og madpakker ret nærværende ved morgenbordet. Børnene i gruppering **B** viste sig i øvrigt

at være ret søde. De onde varsler, der havde vist sig den første aften, holdt ikke stik. De, altså børnene, havde haft en udmattende rejse over hav og fjelde inden ankomsten til Rutens lune stuer.

Gruppering **D** fik belønnet sig selv i det gode vejr, som lignede det vejr, man oplevede i uge 8. De kendte løjper én gang til plus lidt Fefor. Altid frokostløjpen. Og tid at afslutte et par krimier. Jeg boede godt, fredeligt og beskyttetovre hos mor, Berits mor, indtil afrejsen torsdag, inden opfyring af stampen om fredagen. Den helt afgørende forskel på uge 8 og uge 9.

De kendte løjper én gang til er altid lige smukke!

Sammenfatning: Uge 9 var fundamentalt forskellig fra uge 8 af to grunde:

1. Ingen masen og skubben ved frokostbuffeten. Laks og pandekager til alle.
2. Varm stamp om fredagen.

En uge otter på lur i uge ni!

Jubilæumsture gennem tiderne

Tekst: Carl Dixen

På mange måder er Ruten Skiklub en utraditionel klub – det gælder også med jubilæer. Siden 20-års jubilæet i 1988 har der været fejret hvert 5. år – i år var det 40-års jubilæet. På denne tur, som er beskrevet andetsteds i bladet, var vi nogle veteraner, der prøvede at repetere de tidligere jubilæer, specielt hvad vi foretog os. Det var der store problemer med at huske, og vi fandt, at det ville være godt med en kort ”reminder” i det næste nummer af Ruten Skiblads.

20-års jubilæet i 1988

Ca.. 50 medlemmer i egne biler tog båden til Oslo. På vej op var der planlagt besøg på Madshus skifabrik, men den stod under vand. Det resulterede i individuelle udflugter. Om lørdagen havde Willy arrangeret tur til toppen af Ruten, hvor man startede i egne biler til Aftenpostens feriecenter på gul løype. Efter hjemkomsten havde Willy arrangeret konkurrence i Espedalens fauna og flora. Jubilæumsmenuen bestod af rensdyrstuvning i skaller, Fjeldørred med salat og multekræm. Hans Mortensen holdt festtalen – latteren var høj.

Jubilæumsudvalget: Willy Brandt, Per Sørum, Gerda Ballhausen og Henrik Norrild.

25-års jubilæet i 1993

På denne tur var personbilerne udskiftet med bus. I bussen blev der udleveret skoposer med mange forskellige nyttige ting bl.a. Tuxen kuglepenne. Fjeldhallen i Gjøvik blev besøgt på vejen op, hvor frokosten bestående af medbragte sandwiches og dåseøl blev indtaget ved Biri Strand. Dernæst blev Helvete besøgt. Lørdagsturen gik til Bingsbu, hvor den var omdannet til pølsevogn. Derefter gik turen til Ruten-toppen. Festmiddagen bestod af aspargessuppe, oksesteg og is. Hans Mortensen holdt festtalen. Thor Arne spillede op til dans. Gaven til Ruten var samtlige årgange af Ruten Skiblads indbundet i læder. I turen deltog ca. 50 deltagere.

Jubilæumsudvalget: Bente Mortensen, Henrik Tuxen og Henrik Norrild.

30-års jubilæet i 1998

43 deltagere begav sig med båd til Oslo og derefter med bus til Ruten. I bussen blev der udleveret ”Ruten Survival Kit” i form af en bæltetaske med mange lækre sponsorerede ting. Medbragt frokost blev indtaget ved Biri Strand. Kaffe og vafler blev nydt på Graupang Sæter. Lørdag var der vandretur til Slangen, hvor der på en pragtfuld plet ved Ramsjøen i alle ti-

(fortsættes på side 49)

Børnebørn på ski!

Tekst og foto: Arne Skipper

Når vi herhjemme på Ankerstedet taler om gamle dage, sigtes der altid til dengang alle 4 børn var hjemme. Sikken en fest og ballade, når vi nåede frem til uge 7, hvor forberedelserne til at komme på Ruten kulminerede.

Men som børnene voksede til, blev der mere stille, og Lis og jeg kunne møde med hver vores kuffert og i ro og mag køre på fjeldet. Men allerede første år for os selv, var vi enige om,

at så snart børnebørnene selv kunne klæde sig på, så fulgtes det op af en invitation til at tage med os til Ruten. Enkelte af vores eget afkom havde også

Lis overlader skam ikke noget til tilfældighederne!

vist en ganske utilsløret kærlighed til slalom, så vi arbejdede på den gamle pædagogiske devise, at "hvad drenge i barndommen nemmer, han sent i alderdommen glemmer".

Regitze kom med som den første - 6 år gammel, og efter at Finn Olsen den første morgen havde gjort sig stor umage med at smøre hendes ski, spurgte hun betuttet: "Hvornår får jeg nogle rigtige ski?" - Moderen havde

formanet mig om endelig ikke at pace Regitze, så vi lod hende bare løbe i forvejen. Hun var dejlig træt om aftenen og dejlig frisk om morgenen. Turene blev længere og længere. Bingsbu og Frederikssæter. På festaftenen fik hun overrakt bronzemærket og var selvfølgelig pavestolt, da hun kom hjem.

Næste år var det lillebror Williams tur. Regitze ville forfærdelig gerne med. Så havde vi to børn på bagsædet.

William ville på ingen måde stå tilbage. Nu havde vi to ambitiøse frontløbere.

Da vi kom hjem, talte de meget om, hvor dramatisk de var faldet. William havde flere gange været ved at brække halsen, men havde selvfølgelig kun faldet halvt så mange gange som sin storesøster. Regitze sad også tit og fingererede ved sit bronzemærke. "Hvis vi tager en tur i eftermiddag, kan du måske også få et bronzemærke".

Om eftermiddagen legede William med en anden dansk dreng i en "forladt" sneborg ved nordgavlen af hu-

William ville på ingen måde stå tilbage. Nu havde vi to ambitiøse frontløbere.

Da vi kom hjem, talte

set. Da de retmæssige ejere (Jon-Olav og Lars-Jakob) kom hjem fra skole, udbrød der heftige kampe: ”Gå væk i norskere, det er vores land!” - ”Nej, for det er vores fars sne!” - Da William om aftenen var kommet i seng, spurgte han med lukkede øjne: ”Bedstefar, kan du ikke lige gå ned og se, om norskerne er kommet igen.”

Turen ned fra Bingsbu glemmer jeg ikke: Regitze - den tungeste af de to var langt forude, William var ca. 100 m foran mig, da jeg pludselig ser en norsk familie med hund i træksnor på vej op. William for ud og ind mellem hund og familien, der selvfølgelig skyndte sig ud af sporet. Det så virkelig halsbrækkende ud, og da han efterfølgende vendte sig for at se, hvad det egentlig var, han var kørt udenom, faldt han med et brag. Da jeg nåede derned lå han stadig på ryggen: ”Jeg venter bare på dig, bedstefar – hvor

bliver du dog af – der er snart lunch!” Og så asede vi hjem sammen.

Om eftermiddagen var der kælkning på den store bakke. Onkel Christian deltog med fuld musik. Men det store clou var, da Christian skulle sætte sig bagerst på kælken, og de to glade børn satte af lige i det samme, så han landede i sneen, mens de to hvinende af fryd for ned i dybet. - Selvfølgelig fik William også sit bronzemærke.

Det har været en succes, og vi kan varmt anbefale modellen ”børnebørn og bedsteforældre på ski”. Hver gang vi er sammen, har vi nogle fælles oplevelser at tale om. Og vi to halvgamle glæder os til de næste pt. fire skal med (en ad gangen) ud i løjperne.

Vi er sikre på, at der er nedlagt nogle små ”langrendsfør” i næste generation.

Regnskabets time er inde!

Skiklubbens første æresmedlem

Efter redaktionens slutning sidste år modtog jeg fra Berit følgende, som bl.a. havde en del med Skiklubbens æresmedlemmer at gøre. Omtalte Tante Randi Nielsen var nemlig Skiklubbens første æresmedlem:

4. december 2007

Hei kjære Flemming

Nå har jeg helt kommet fra denne mailen din i mange uker. Du er vel ferdig med bladet nå, men her kommer i alle fall litt oppdatering likevel. Redaktør for bladet fra 1975 var Kirsten Tølbøll. Jeg husker ikke henne spesielt, så jeg har ikke noe å tilføye der. Men vår kjære Tante Randi (Nilsen) kan jeg fortelle deg om. Hun var gjest her på Ruten, sommer som vinter i gjennom 50 år. Hun og hennes mann kom først på Øvre Dalseter da det var sommer pensjonat. Men fra starten av 50 tallet var det her hos oss; hun ble tidlig enke og hadde ingen barn, men var som en bestemor for Guri og meg. Da jeg lå på hospitalet i Oslo etter forbrenningen min i 1970 kom hun til meg hver aften og børstet tenner og leste god natt historier. Hun bodde

i Oslo hele livet, var butikkdame i en eksklusiv undertøy forretning i Oslo. Hun var her alltid 3 uker om sommeren, veldig ofte i Julen, og et par uker i mars. Ettersom hun ble eldre kom hun når hun hadde lyst, og ble et familiemedlem, hun var med i våre konfirmasjoner, og i mitt bryllup og Lars-Jakobs dåp. Hun var født i 1914, og døde i juli 1998. Da hun døde testamenterte hun alt hun eide til fordeling mellom 7 barn i familien inkludert Lars-Jakob. Så du kan si vi har sterke bånd til henne.

Jeg beklager at dette ikke kom før, men så kan det kanskje komme med neste år.

Ellers kan jeg fortelle at vi har fått mengder av snø, det ser ut som et drømmelandskap her i dag, trærne bøyer seg helt i bakken under den tunge snøen, solen skinner og det er -13 grader! Kan ikke få en bedre oppladning til Julen, helt fantastisk, dere skal nok få et bilde fra oss snart. Hils omkring deg til alle vi kjenner, spesielt Inger-Anne!

Beste hilsen
Berit

Milepæl eller minnepenn?

Af Mads Koue

I juni måned blev jeg ringet op på min mobiltelefon kl. 23.30 om aftenen. Jeg havde netop været ude med nogle venner i den lune sommeaften. Det viste sig at være en nordmand. Jeg tænkte straks, han måtte have fået galt nummer. Han spurgte, om jeg mon havde været i Norge inden for det sidste års tid? ”Øh, ja det måtte jeg jo indrømme, at jeg havde, oven i købet i Espedalen”.

Han spurgte dernæst, om jeg havde tabt en ”minnepen”? Det skal siges, at jeg havde været ude med nogle venner og... ja indrømmet fået et par fadøl, så jeg måtte sige ”Undskyld - hvabehar” flere gange. Jeg forstod det først som en ”milepæl”, og sådan én går man vel ikke ligefrem og taber. Det viste sig dog, at det drejede sig om en memory-stick (USB-stick), som han havde fundet ved Øvre Dalseter. I kan selv læse hans brev overfor.

Faktisk er jeg kommet frem til, at jeg må have tabt USB-sticken i vinteren 2007, så den har overlevet i næsten halvandet år i den norske natur, og mon ikke løjpemaskinen har været henover et par gange?

Brev fra Tor Alnes:

Ridabu 8.7.2008

Hei,
Denne minnepenn (USB memory stick) ble ved en tilfældighed funnet i gresset på ett hestebeite like nord for Dalseter høyfjellshotell i dag 8.7.2008.

Jeg tok den med hjem og satte den i min computer og fant ud af det var blant annet bilder og dagbok fra en tur i Tibet på den og fant også ditt navn som den som hadde skapt filene.

Da jeg i mangeår selv har reist og jobbet i Afrika kunne jeg godt forestille meg din fortvilelse ved å miste dette hvis du ikke hadde flere kopier. Jeg slo derfor opp i den danske telefonkatalogen på internett og ringte deg for å sjekke at dette faktisk var din “USB memory stick jeg hadde funnet.

Jeg la meke til at siste lagringsdato var i 2007 - betyr dette at den har ligget der ett helt år?

Som tidligere sagt jeg er glad jeg har kunnet hjelpe deg å finne igjen dine minner og håper du har glede av og få dem igjen.

Med hilsen
Tor Alnes
Frognervien 5
2322 Ridabu/Norge

Redaktionen har naturligvis sendt Tor Alnes dette nummer af Skibladet!

*Blandt andet disse 2
billeder fra Stines og
min tur til Tibet i som-
meren 2006 >>>*

*>>> var gemt på 'minne-
pennen', som Tor Alnes
fandt på Øvre Dalseter og
sendte til mig.
Tusind tak til Tor!*

(fortsat fra side 44)

ders solskinsvejr blev indtaget Berit og Arthurs grillmad – koteletter, pølser mv. Festaftenen blev indledt med drinks fra Peter Norrilds drinksapparatog ”Sørfrom”, hvor der fra kolber og rør stod røg og damp. Derefter god middag (?) med Peer Gynt vin, festtale (?) og derefter optræden og konkurrencer. På hjemturen var der stop ved Helvete.

Jubilæumsudvalget: Bente Mortensen, Henrik Tuxen, Kirsten Kofoed og Carl Dixen.

35-års jubilæet i 2003

34 deltagere med båd til Oslo, hvor der på kajen til stor overraskelse holdt

Nilles busrejser med et kendt ansigt: Søren ved rattet! Ved Biri Strand blev der indtaget en delikat frokost sponsoreret af NCC. I Gudbrandsdalen blev Rudi Gard besøgt - en restaureret fjeldgård. Østen Rudi spillede folke-musik. På vej op blev der kørt forbi Golå, Fefor og Hattdalseter. Lørdagens tur gik til Falkefangeranlægget ved Jotunheimvegen. Festmiddagen bestod af suppe, steg og is. Underholdning ved Ole og Carl.

Jubilæumsudvalget: Annie Ryberg, Kirsten Kofoed, Carl Dixen, Michael Rolf Jacobsen, Bente Mortensen og Henrik Norrild.

Glæden ved at stå på ski

Tekst: Finn Olsen - Foto: Skiklubbens medlemmer

Da jeg blev spurgt, om jeg ville sige noget i aften, kom jeg til at tænke over, hvad det egentlig er der får os til rejse op til Norge og Ruten Fjellstue år efter år. Det er sikkert selve glæden ved at stå på ski, og når vi så kombinerer det med at komme her på Ruten Fjellstue. Og så tror jeg ikke, der er nogen her om bordet, der ikke deler denne glæde.

Det særlige ved Ruten Fjellstue er den storslåede natur og sneen - når den er der - og solen - når den er der - det er alle de dejlige mennesker, vi skal være sammen med - det er den gode

*Storslået natur og sne!
(Året er 2008)*

mad og den hyggelige atmosfære, som ikke mindst værtsparret og personalet er med til at skabe.

Når venner og bekendte spørger, hvordan vi kan holde ud at komme her på Ruten år efter år, så er svaret, at man er på ferie med det samme, og fordi omgivelserne og terrænet giver mulighed for oplevelser uanset vind og vejr.

Når jeg tænker tilbage på de mange år, vi er kommet her på Ruten, myldrer det frem med oplevelser og følelser.

Vores unger, Niels og Lars, var henholdsvis 8 og 3 år gamle, da vi var her første gang. Året før havde vi været på Espedalens Fjellstue. Her mødte vi Villy Brandt, som var skilærer, og bl.a. gennem ham fik vi kendskab til Ruten Fjellstue, og året efter fik vi plads her på Ruten Fjellstue.

Her mødte vi Jakob og Kari og deres to børn Berit og Guri, og det blev begyndelsen til et

langt bekendtskab og føler vi - et venskab, der rækker langt videre end værtskabet her på Ruten.

Det var Jakob og Kari, der lagde grunden til den Ruten Fjellstue, som

vi kender i dag, og som Berit og Arthur nu fører videre, og selvom Jakob ikke er her mere - er hans ånd her stadig. Den udvikling og de forbedringer der er sket igennem årene er sket i et tempo, som passer til stedet her og til de fleste af os – det skal helst være næsten ligesom sidste år.

Jakob var ham, vi så mest til, for Kari havde jo altid travlt i køkkenet og resten af huset. Så derfor er det nok Jakob, man husker fra alle hans mange forskellige gøremål. Jeg mindes f.eks., når vi igen havde haft problemer på turen herop og først ankom midt om natten, så tog Jakob imod i badekåbe og gummistøvler og sagde velkommen, og at vi kunne sove på ”Bedstes rum” til næste dag.

Eller når han stod ude i receptionen og man spurgte om løjpen op til Ruten var sådan, at man kunne tage den tur - så stod han lidt og så svarede han: *Jaaaaaaaaa - man kaaann vel?* Så skulle man ikke gå derop!

Eller da Rita og jeg var gået fejl af hinanden på vej op over Skarvrenden, hvor vi skulle gå til Vardal over fjeldet for at mødes med Niels og Lars; de havde sammen med Christian og Mads lånt vores bil for at køre derover og løbe slalom. Da jeg kom tilbage for at fortælle, at Rita var blevet væk – sagde Jakob: Hun ringer nok fra Fagerli! Men de øvrige gæster synes ikke, at det var godt nok, så Jakob

blev overtalt til at sende en snescooter af sted med mig bagpå for at lede efter hende. Da vi kom over til Fefor og ringede hjem, sagde Jakob - uden triumf i stemmen: *Hun har lige ringet,*

***Jakob tænker nok: Her vanker
der sikkert en Gammel Dansk?
(Året er 1992)***

at hun er på Fagerli, hvor hun så senere blev hentet af ungerne, der var på vej hjem fra ”Vardal”.

Kan I huske, når Jakob før i tiden selv sad ved trommerne – når der blev spillet op til dans; så var han i sit S – eller når han gik rundt mellem gæsterne om aftenen (det var inden de grimme damer fra bygdekontrollen - eller hvor de nu kom fra, og fik stoppet vores lille smugkro), så ville han gerne smage en lille cognac eller whisky. Eller når han stillede sig i dørråbningen ind til pejsestuen og for-

talte om skismøringens historie og om Huldren – selvom vi havde hørt historierne før, og vi ventede andægtigt under de lange kunstpauser.

Villy (Brandt) var en dygtig skilærer specielt over for børnene, og det er ham, vi kan takke for, at vi lærte at stå

**Skarvet 2003 - Venstre mod højre:
Flemming, amerikaneren Tom,
Arne, Finn og Inger-Anne
(Året er 2003)**

på ski. Jeg kan endnu høre ham råbe: ”Opp å ståå”, når jeg går opad og læner mig for meget frem og får bagglid. Samme Villy havde også et hidsigt temperament. Jeg kom en gang til at gå på hans øvelsesbakke - uden ski – det skulle jeg aldrig have gjort nej - hvor blev han tosset.

Han var fantastisk til at arrangere konkurrencer, og vel at mærke så alle både børn og voksne, kunne være med, og alle fik en af de flotte birke-træsmedaljer. Jeg har da selv fået en for slalom op ad bakke og en for bed-

ste skismøring.

Nu, hvor det er Berit og Arthur, der regerer her på Ruten Fjellstue, sker der nye ting og forbedringer, stadigvæk ikke hurtigere, end vi kan kapere det, men både moderniseringen af værelserne badestampen og ikke mindst bryggeriet er alt sammen et led i den udvikling, der skal til for at fastholde gæsterne her på denne dejlig top af jorden

I disse dage er vi samlet for at markere at Ruten Skiklub har 40 år på bagen. Det er altså 40 år siden, at nogen stiftede Ruten Skiklub, som skulle være en ski- og selskabsklub for trofaste Ruten-gæster. Det var vist fra starten en temmelig eksklusiv klub, men efterhånden er vi jo heldigvis blevet mange trofaste, der opfylder dette kriterium.

Der er jo desværre ikke så mange tilbage af dem, der startede skiklubben, men lad os mindes dem og glæde os over, det de gjorde den gang, som jo er skyld i, at vi kan sidde her i dag. Deres efterkommere og de næste generationer tager heldigvis over - det er godt at tænke på.

Et par af de trofaste gæster var Erik og Birgitte Andersen (dommerens), som holdt ved til de var oppe i firserne – det håber jeg også, jeg kan, når jeg

bliver 80. En dag sagde Jakob til Erik: *Er du "Fiis" i år?* Og det var han – samme år var de med os helt ind til Heidalsmuen og hjem igen.

I øvrigt var det Erik og Gerda Ballhausen, der startede en protestbevægelse imod, at man begyndte at køre

Værtsfamilien på Ruten 2008

biler op ad Dalseterbakken. Erik truede oven i købet med at stikke en kniv i dækkene, hvis vi så bilerne. Skiklubben foranstaltede en underskriftindsamling imod bilkørsel op i fjeldet om vinteren.

Det var samme år hvor vi var nogen der protesterede over at man var begyndt at lave disse præparerede spor, som var for brede til os hjulbenede danskere – nu har vi vænnet os til dem!

Uge 8 har vi i mange år haft en tradition, at torsdag aften er der gallaaften (eller Skipperaften), hvor alle talenter afprøves. Det er festligt og ledes med militær præcision og kærlig hjælp af Arne Skipper. Det kan ikke rigtig be-

skrives, men skal opleves. Tak til Arne Skipper og alle I, som bidrog til underholdningen og morskaben.

Jeg synes vi skal takke festkomiteen for arrangementet. Vi skal også takke værtparret Berit og Arthur for deres generøse gæstfrihed, og så skal vi mindes alle dem, der ikke er her mere og håbe, at de har dannet en lille skiklub, der hvor de nu er.

Og så skal vi udbringe et trefoldigt leve for os alle sammen, for Ruten Skiklub og Ruten Fjellstue og for alle de dejlige minder, vi hver især har.

Hurra - Hurra - Hurra!

***Berit og Arthur - glade - byder
velkommen i deres nye hus!
Året er 2001***

FOTO / VIDEO KIKKERTER

Du handler med fordel hos os

LYBÆCK FOTO

TAGENSVEJ 102 - 104 • v/hj. af Haraldsgade
2200 København N. • Tlf. 35 83 87 80

LYBÆCK FOTO

NØRREBROGADE 177
2200 København N. • Tlf. 35 83 23 70

LYBÆCK FOTO 5 ApS

SØBORG HOVEDGADE 91
2860 Søborg • Tlf. 39 67 68 70

Reparationservice
FOTO / VIDEO / OPTIK
KIKKERTER

DANSK KAMERA SERVICE

TAGENSVEJ 102 - 104 • v/hj. af Haraldsgade
2200 København N. • Tlf. 35 83 00 97

TUXEN AV-CENTER

Alt i lyd, lys & AV-udstyr

TUXEN AV-CENTER har rødder helt tilbage til 1955, hvor TUXEN FOTO åbnede i hjertet af København. Allerede fra den spæde begyndelse gjorde TUXEN FOTO sig i udlejning af optage- og præsentations-udstyr under navnet "Foto Udlejningen". TUXEN FOTO blev snart til TUXEN FOTO & AV-CENTER, og udviklingen fra dias og film til moderne av-udstyr baseret på edb og lyd, blev en væsentlig del af nutidens TUXEN AV-CENTER.

I starten af 2005 overtog vi driften af firmaet SGU LYD & LYS, som var et salgs og udlejningsfirma, hovedsageligt med installationer af cafeer,barer og diskoteker, samt udlejning til events og koncerter.

Vi er således blevet en dynamisk sammensætning af gedigen viden fra fortiden, og stor kompetence i nutidens moderne teknik.

Vores succes skyldes ikke mindst holdningen til, at den lille kunde en dag kan blive den største. Tilfredse kunder skaber gode forbindelser, som igen er med til at skabe succes.

Vi håber, at se dig som kunde hos TUXEN.

Frederiksborgvej 19 - 2400 Kbh NV
tuxen@tuxen.dk
Tlf. 38889393 - Fax. 38889798

www.tuxen.dk

Vinter Norge 2008-2009

Læs mere om vores store udvalg af vinterferie i Norge på
www.norskrejsebureau.dk
eller ring til os på tlf.: 33124565

NORSK
REJSEBUREAU